

BIULETYN INFORMACYJNY

STOWARZYSZENIE - ZAMOJSKA RODZINA KATYŃSKA

Nr 10/2025

CZWARTY
CMENTARZ KATYŃSKI
ZBUDOWANY STARANIEM
RADY OCHRONY PAMIĘCI
WALK I MĘCZENSTWA
Z FUNDUSZY
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

2012

85 ROCZNICA
ZBRODNI KATYŃSKIEJ

Medal 30-lecia
Zamojskiej Rodziny Katyńskiej

Spis treści

ZBRODNI KATYŃSKA – WSTĘP	4
KALENDARIUM ZRK 2023	5
KALENDARIUM ZRK 2024	20
WYSTĄPIENIE PREZESA ZRK	22
ZAMOJSKA LISTA KATYŃSKA	42
HISTORIA ZRK W STAREJ FOTOGRAFII	76
PAMIĘĆ O ZMARŁYCH	77
KALENDARIUM ZBRODNI KATYŃSKIEJ	78
ZBRODNI KATYŃSKA	79

ZBRODNI KATYŃSKA

WSTĘP

Zbrodnia Katyńska jest zbrodnią ludobójstwa, zbrodnią wojenną i zbrodnią przeciwko ludzkości. Zgładzenie z motywów politycznych ponad 25 tysięcy obywateli polskich stanowiących

elitę intelektualną to symbol Narodowego męczeństwa i wciąż niezabliźniona rana. Do dziś Katyńskiego ludobójstwa nie osądzono. Mimo upływu 85 lat nikt z mocodawców zbrodni nie został osądzony i ukarany. Nie obawiamy się mówić o Zbrodni Katyńskiej. Zbrodnia katyńska domaga się, by na jaw wyszły kolejne fakty związane z nieludzkim mordem Polaków. Prawda o tej zbrodni stała się inspiracją wolnościowych dążeń Polaków do wolnej i niepodległej Polski. Pamięć o historii Zbrodni Katyńskiej i jej ofiarach, potrzebna jest nie tylko Polakom, młodemu pokoleniu, ale całej światowej opinii. Nasze działania zmierzają do tego, by fakty i sprawiedliwość odniosły dziejowy triumf.

W tym miejscu należy wskazać uchwały, które należy zapamiętać:

1. Uchwała Sejmu RP z dnia 14 listopada 2007 roku w sprawie ustanowienia dnia 13 kwietnia dniem PAMIĘCI OFIAR ZBRODNI KATYŃSKIEJ.
2. Uchwała Sejmu RP z dnia 24 lipca 2024 roku o ustanowieniu roku 2025 ROKIEM BOHATERÓW z Katynia, Charkowa, Miednoje, Bykowni i innych miejsc.

Sejm przypomina ich jako żywe postacie wolnej i niepodległej Polski. Jest to też pamięć o ocalałych rodzinach i ich najbliższych. Jest to też siła i hołd oddany dla uczczenia pamięci o wszystkich, bo pamięć powinna być w każdym człowieku.

Zamość – 13 kwietnia 2025 rok

Prezes Zarządu
Zamojskiej Rodziny Katyńskiej

Marek Splewiński

22 STYCZNIA – Udział w obchodach 160. rocznicy wybuchu Powstania Styczniowego w Zwierzyńcu.

11 LUTEGO – Odkryto się Walne Zebranie Delegatów Federacji Rodzin Katyńskich w Warszawie. Wzorem lat ubiegłych przedstawiono sprawozdania Rady i Zarządu Federacji Rodzin Katyńskich oraz dokonano wyboru

władz Federacji. Delegatem ZRK był Jerzy Waław Słupski. W trakcie zebrania Prezes ZRK wręczył Izabelli Sariusz-Skapskiej – prezes Federacji Rodzin Katyńskich w Warszawie oraz Markowi Krystyniakowi – prezesowi Stowarzyszenia Rodzina Katyńska w Warszawie medal 25-lecia Stowarzyszenia ZRK którym zostali uhonorowani za zasługi dla Stowarzyszenia.

22 LUTEGO – W ramach projektu badawczego „Leksykon Archeologii Katyńskiej [1990-2015]”, który realizowany jest na Uniwersytecie Łódzkim, etnografowie Aleksandra Krupa-Ławrynowicz i Sebastian Latocha nawiązali współpracę z Zamojską Rodziną Katyńską uzyskując relacje i wspomnienia od członkini Stowarzyszenia Haliny Padjas córki porucznika Tadeusza Borkowskiego zamordowanego w Katyniu.

13 MARCA – Uzgodniono z Dowódcą Garnizonu Zamość płk Radosławem Kudrajem udział Wojska Polskiego w uroczystości związanej z 83. Rocznicą Zbrodni Katyńskiej.

01 KWIETNIA – Odybyło się Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Członków Stowarzyszenia ZRK, na którym podjęto uchwały w sprawie zmiany

Statutu ZRK, udzieleniu absolutorium Zarządowi oraz wyboru władz Stowarzyszenia. Do władz Stowarzyszenia na 5-letnią kadencję zostali wybrani:

ZARZĄD

Marek Splewiński
prezes

Mieczysława Bełz
skarbnik

Jerzy Słupecki
sekretarz

Barbara Gryn
członek zarządu

Zbigniew Padjas
członek zarządu

KOMISJA REWIZYJNA

Krajewski Krzysztof
przewodniczący

Smyrski Ryszard
członek komisji

Starczuk Kazimierz
członek komisji

01 KWIETNIA – Udział w uroczystości 79. Rocznicy pacyfikacji wsi Ameryka, Łasków, Smoligów i Olszynka.

05 KWIETNIA – Spotkanie w Domu Księży Emerytów z Ekscelencją Ks. Biskupem Seniosem Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej Janem Śrutwą. W spotkaniu uczestniczyli zaproszeni przedstawiciele Stowarzyszenia ZRK Mieczysława Bełz, Jerzy Słupecki i Marek Splewiński. Za głoszenie Słowa Bożego podczas uroczystych Rocznic Zbrodni Katyńskiej, uroczystego odsłonięcia i poświęcenia Pomnika Krzyża Katyńskiego Ks. Biskup Jan Śrutwa został uhonorowany medalem okolicznościowym 25-lecia ZRK oraz dyplomem. Na spotkaniu otrzymaliśmy od biskupa pozycję książkową pod tytułem „Kościół u progu średniowiecza” oraz wskazówki na przyszłość.

07 KWIETNIA – Jerzy Słupecki i Marek Splewiński jako przedstawiciele Stowarzyszenia ZRK zaproszeni zostali na spotkanie z Ekscelencją ks. Biskupem Diecezji Zamojsko-Lubaczowskiej Marianem Rojkiem. Podczas spotkania uhonorowaliśmy ks. Biskupa Mariana Rojka medalem okolicznościowym 25-lecia ZRK oraz dyplomem za przewodniczenie w Mszach Świętych podczas Rocznic Zbrodni Katyńskiej, okazywania dobra, życzliwości, pomocy i wskazówek na przyszłość.

13 KWIETNIA – Z okazji 83. Rocznicy Zbrodni Katyńskiej uczestniczyliśmy w montażu słowno-muzycznym młodzieży z Bursy Międzyszkolnej nr 1 w Zamościu pod kierownictwem dyr. mgr Aleksandry Gnyp.

16 KWIETNIA – Stowarzyszenie Zamojska Rodzina Katyńska wspólnie z Kościołem pw. św. Katarzyny w Zamościu, Prezydentem Miasta Zamość, 3 Zamojskim Batalionem Zmechanizowanym w Zamościu, 25 Batalionem Lekkiej Piechoty w Zamościu oraz 18 Pułkiem Przeciwlotniczym w Zamościu zorganizowało obchody 83. Rocznicy Zbrodni Katyńskiej. Upamiętniono zamordowanych przez Rosyjskie NKWD w 1940 roku Oficerów Wojska Polskiego, Żołnierzy Korpusu Ochrony Pogranicza, Żandarmerii Wojskowej, Funkcjonariuszy Policji Państwowej i Straży Więziennej, Urzędników Państwa Polskiego oraz Polskich Patriotów. Pierwsza część uroczystości rozpoczęła się od sesji naukowej w Sali Consulatatus zamojskiego Ratusza. Wygłoszono referaty przez rektora Akademii Zamojskiej prof. dr hab. Pawła Skrzydlewskiego oraz prezesa ZRK mgr. Marka Splewińskiego. Wręczono też medale Pro Patria, dyplomy i medale okolicznościowe Zamojskiej Rodziny Katyńskiej oraz Stowarzyszenia Rodzina Katyńska w Warszawie.

Medal Pro Patria, medal okolicznościowy ZRK i dyplom otrzymali:

Barbara Grądkowska

Dyrektor Specjalnego Ośrodka
Szkolno-Wychowawczego w Zamościu

Major Mirosław Radliński

Kierownik Reprezentacyjnego
Zespołu Wokalnego Służby Więziennej

Maciej Moryń

Harcistrz Hufiec ZHP w Zamościu

Medal okolicznościowy ZRK i dyplom otrzymali:

Stanisław Grzeško

Starosta Powiatu Zamość

Andrzej Olborski

Dyrektor Generalny PGE Obrót S.A.

Tadeusz Rozmus Prezes P.W. Budmat

Zbigniew Tracichleb

Prezes Zarządu LHS

Andrzej Wnuk

Prezydent Miasta Zamość

Medal okolicznościowy ZRK oraz medal Stow. Rodziny Katyńskiej w Warszawie otrzymali:

Piotr Bartnik

Dyrektor Książnicy Zamojskiej

Mieczysława Bełz

Stowarzyszenie ZRK

Zbigniew Padjas Stowarzyszenie ZRK

Jerzy Słupecki Stowarzyszenie ZRK

Druga część uroczystości odbyła się w kościele pw. św. Katarzyny. Na początku było wystąpienie prezesa ZRK Marka Splewińskiego. Następnie wystąpił Reprezentacyjny Zespół Wokalny Służby Więziennej pod kierownictwem majora Mirosława Radlińskiego. W samo południe rozpoczęła się Msza Święta w intencji ofiar Zbrodni Katyńskiej pod przewodnictwem rektora ks. Marka Żura wspólnie z ks. prałatem Zdzisławem Cizmińskim kapłanem ZRK.

Po nabożeństwie uczestnicy obchodów przeszli pod „Pomnik Krzyż Katyński” gdzie rozpoczęła się trzecia część uroczystości z ceremoniałem wojskowym.

Poczet chorągwi reprezentowali: ppor. Wicha Wojciech, kpr. Mazurek Kamil, szer. Sejkiewicz Jakub. Dowódcą kompanii honorowej był: kpt. Cielniak Waldemar. Apel pamięci odczytał por. Hacia Mirosław. Meldunek Dowódcy Garnizonu Zamość złożył płk Radosław Kudraj. Na maszt została podniesiona Flaga Państwowa Rzeczypospolitej Polskiej i odśpiewano Hymn Państwowy i oddano salwę honorową. Na zakończenie złożono wieńce, kwiaty i zapalono znicze.

3 MAJA – Udział w obchodach 232. Rocznicy Uchwalenia Konstytucji 3 Maja w programie: Uroczysta Sesja Rady Miasta Zamość, Msza Święta w intencji Ojczyzny oraz Manifestacja Patriotyczna.

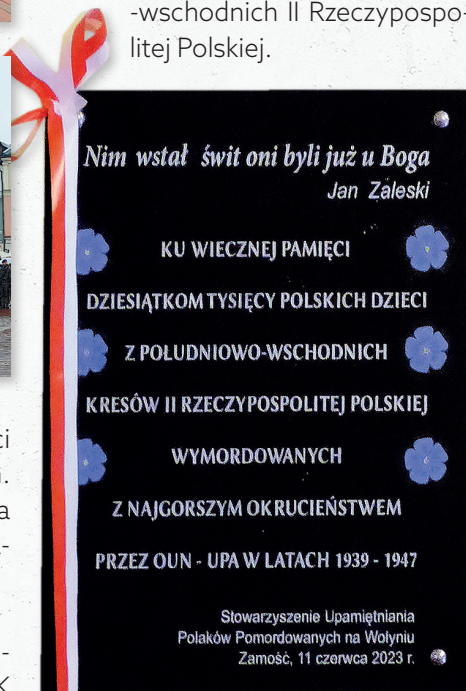
07 MAJA – Udział w uroczystości patriotyczno-religijnej w Błudku gm. Susiec z okazji 78. Rocznicy Rozbicia Obozu Zagłady Żołnierzy Armii Krajowej.

23 MAJA – Na zaproszenie Akademii Zamojskiej przedstawiciele ZRK

uczestniczyli w konferencji naukowej – JAN PAWEŁ II Obrońca Prawdy i Wychowawca Człowieka, Rodziny i Narodu, która odbyła się na Zamku Królewskim w Warszawie.

04 CZERWCA – Udział w uroczystości patriotyczno-religijnej w Józefowie z okazji 80. Rocznicy Bitwy o Józefów – Rzeczypospolitej Józefowskiej.

11 CZERWCA – Uczestniczyliśmy w kościele Garnizonowym Wojska Polskiego w uroczystej Mszy Świętej w 80. Rocznicę Ludobójstwa na Wołyniu oraz odsłonięciu i poświęceniu tablicy upamiętniającej dzieci pomordowane na Kresach południowo-wschodnich II Rzeczypospolitej Polskiej.

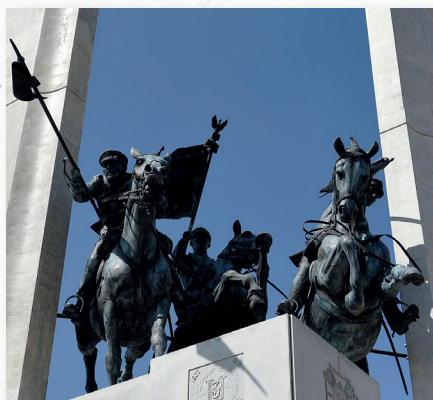

15 SIERPNIA – Udział w uroczystości z okazji Święta Wojska Polskiego zorganizowanej przez dowódcę 18 pułku przeciwlotniczego im. gen. bryg. Feliksa Kamińskiego płk Radosława Kudraja.

26 SIERPNIA – Udział w uroczystych obchodach Zwycięskiej Bitwy pod Komarowem w wojnie 1920 roku w miejscu pamięci Wolicy Śniatyc-

kiej zorganizowanej pod patronatem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Współorganizatorzy: Wójt, Rada gminy Komarów-Osada, 19 Batalion Zmechanizowany w Chełmie, 2 Hrubieszowski Pułk Rozpoznawczy im. mjr. Henryka Dobrzańskiego „Hubala”.

17 WRZEŚNIA – Udział w uroczystości patriotyczno-religijnej na cmentarzu wojennym w Łosińcu z okazji 84. Rocznicy wybuchu II wojny światowej, bitwy pod Łosińcem i Tomaszowem Lubelskim.

11 LISTOPADA – Udział w 105. Rocznicy Odzyskania Niepodległości, złożenie kwiatów przy pomniku Marszałka Józefa Piłsudskiego – Marsz Niepodległości, uroczysta Sesja Rady Miasta Zamość, Msza Święta w intencji Ojczyzny w Katedrze Zamojskiej, manifestacja patriotyczna na Rynku Wielkim i złożenie kwiatów przy tablicy upamiętniającej pobyt Józefa Piłsudskiego w Zamościu.

23 LISTOPADA – Uczestniczyliśmy w uroczystości odsłonięcia obelisku upamiętniającego postać ppor. popr. rusz. Stanisława Witeszczaka zamordowanego w Katyniu. Obelisk powstał w ramach projektu „Katyn...ocalić od zapomnienia” zrealizowanego przez Stowarzyszenie Aktywni Razem na terenie Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Zamościu.

9 GRUDNIA – Udział w uroczystej Mszy świętej w intencji Żołnierzy Wojska Polskiego w Kościele Św. Jana Bożego w Zamościu, przysiedze Żołnierzy Dobrowolnej Zasadniczej Służby Wojskowej. Uroczystym apelu na Placu przed Pomnikiem Marszałka Józefa Piłsudskiego. Organizatorem był Dowódca 3 Zamojskiego batalionu zmechanizowanego ppłk Krzysztof Hanek.

21 STYCZNIA – Udział w obchodach 161. Rocznicy wybuchu Powstania Styczniowego w Zwierzyńcu. Organizatorzy Burmistrz Stowarzyszenie i Szwadron Kawalerii Ochotniczej w barwach 9 Pułku Ułanów Małopolskich.

10 LUTEGO – Zebranie Zarządu ZRK celem przygotowania materiałów na obchody 84. Rocznicy Zbrodni Katyńskiej.

14 KWIETNIA – Odbyły się obchody 84. Rocznicy Zbrodni Katyńskiej odbyły się w kościele pw. św. Katarzyny oraz pod Pomnikiem Krzyż Katyński w Zamościu. Upamiętniono zamordowanych przez Rosyjskie NKWD w 1940 roku Oficerów Wojska Polskiego, Żołnierzy Korpusu Ochrony Pogranicza, Żandarmerii Wojskowej, Funkcjonariuszy Policji Państwowej i Straży Więziennej, Urzędników Państwa Polskiego oraz Polskich Patriotów. Delegacja Stowarzyszenia złożyła wieniec pod płytą ofiar zbrodni Katyńska upamiętniającą zamordowanych policjantów Ziemi Zamojskiej II RP.

Na początku uroczystości okolicznościowe wystąpienie zaprezentował prezes ZRK Marek Splewiński.

W kościele została odprawiona Msza Święta w intencji ofiar Zbrodni Katyńskiej pod przewodnictwem ks. Miłosława Żura wspólnie z ks. prałatem Zdzisławem Ciżmińskim kapłanem ZRK oraz rektorem ks. Markiem Żurem.

Następnie pod Pomnikiem Krzyż Katyński zgodnie z ceremoniałem wojskowym rozpoczęła się trzecia część uroczystości: poczet chorągwi reprezentowali - ppor. Mendala Bartłomiej, sierż. Szpinda Kamil, i kpr. Mazurek Michał. Apel pamięci odczytał por. Hacia Mirosław. Złożono meldunek Dowódcy Garnizonu Zamość płk Radosławowi Kudrajowi. Podniesiono Flagę Państwową RP na maszt i odśpiewano Hymn Państwowy, oddano salwę honorową, złożono wieńce, kwiaty, zapalono znicze.

Organizatorzy uroczystości: Stowarzyszenie Zamojska Rodzina Katyńska, kościół rektoralny pw. św. Katarzyny w Zamościu, 3 Zamojski

Batalion Zmechanizowany, 25 Batalion Lekkiej Piechoty oraz 18 Pułk Przeciwlotniczy w Zamościu.

Po trzech latach spowodowanych pandemią wydano Biuletyn Informacyjny Stowarzyszenia - Zamojska Rodzina Katyńska Nr 9/2024, który przekazano obecnym na uroczystości mieszkańcom Zamojszczyzny, żołnierzom Garnizonu oraz zaproszonym gościom.

PRAWDY NIE MOŻNA ROZSTRZELAĆ

Na historii XX wieku zaważyły dwa straszliwe systemy: faszyzm, którego symbolem jest Auschwitz-Birkenau i stalinizm, którego symbolem jest Katyń.

Hitler i jego potworne zbrodnie zostały osądzone i potępione przez świat.

Stalin i system komunistyczny winien śmierci milionów ofiar, w tym setek tysięcy Polaków - pozostał bezkarny.

Zbrodnia Katyńska, jeden z najokrutniejszych aktów ludobójstwa nigdy nie została osądzona i potępiona. Systematycznie zabijano prawdę. Nie wolno było bezkarnie mówić Katyń. Wielkie mo-

carstwa zgodziły się na haniebne milczenie i przyzwolenie. Prawdy nie udało się zabić.

Zagłady oficerów, policjantów i inteligencji polskiej dokonały niemieckie i sowieckie służby bezpieczeństwa, które w 1939 roku rozpoczęły współpracę w przygotowaniu zagłady narodu polskiego.

28 września 1939 roku Ribbentrop i Mołotow podpisali w Moskwie układ o przyjaźni i granicach, czyli IV rozbiór Polski.

Dzień przed zawarciem układu odbyła się w Brześciu nad Bugiem I konferencja NKWD i Gestapo. Poświęcona ona była działalności obu służb specjalnych w sprawie wspólnej granicy i zwalczaniu polskich dążeń niepodległościowych. II konferencja odbyła się pod koniec listopada 1939 roku w Przemyśle i dotyczyła wymiany jeńców polskich oraz przemieszczenia ludności.

Omawiano metody eksterminacji (zagłady) narodu polskiego.

III konferencja NKWD i Gestapo, najstraszniejsza w skutkach, rozpoczęła się 20 lutego 1940 roku w Zakopanem. W delegacji niemieckiej uczestniczył Adolf Eichmann, a ze strony Związku Radzieckiego był Litwinow. Ustalenia III konferencji miały poważny wpływ na metody zbrodni popełnianej na narodzie polskim. Otóż w dniu otwarcia konferencji Stalin, Beria i Mierkułow podjęli decyzję, iż Polaków będzie się mordować „trybem katyńskim”. Wyniki konferencji w Zakopanem, ogłoszone na Zachodzie, spotkały się z całkowitym brakiem zainteresowania.

Na początku 1940 roku komisarz Ławrentij Beria sporządził dla Stalina raport służbowy, na podstawie którego sporządzono dokument zbrodni z datą 5 marca 1940 roku, podpisany przez Stalina, Woroszyłowa, Kalinina i Kaganowicza, który jest dowodem zbrodni ludobójstwa. Był to wyrok śmierci - rozkaz: rozstrzelać ponad 25 tysięcy jeńców z obozów w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie.

W tym dokumencie czytamy: „rozpatrzyć w trybie specjalnym z zastosowaniem wobec nich najwyższego wymiaru kary – rozstrzelać. Sprawy rozpatrzyć bez wzywania aresztowanych i bez przedstawienia zarzutów, bez śledztwa i aktu oskarżenia.”

W początkach kwietnia 1940 roku na mocy decyzji NKWD rozpoczęła się likwidacja obozów i trwała do połowy maja tego roku. Decyzja władz Rosji pozbawiała życia ponad 25 tysięcy - obywateli polskich, pozostaje dokumentem oskarżającym komunistyczny system, który nie wahał się, gwałcąc prawo międzynarodowe, popełnić zbrodni wojennej i zbrodni przeciwko ludzkości.

W dniu 20 września 1939 roku Woroszyłow wydał rozkaz, żeby wszystkich jeńców wojennych przekazywano w ręce organów NKWD.

Powołano Zarząd NKWD do Spraw Jeńców Wojennych, na czele z majorem Suprynienko, który przygotował i organizował obozy. w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie.

Obóz w Kozielsku – powstał w budynkach starego monastynu Pustelnia Optyńska. Obóz był otoczony 3-metrowym murem i fosą, a całość jeszcze otaczał 2,5-metrowy płot, a terenu strzegły oddziały NKWD pod broń. Do 28 września 1939 roku do Kozielska przyjęto ponad 7500 jeńców, w tym 1 kobietę – pilot Janinę Lewandowską. Pomieszczenia obozu nie były ogrzewane, brakowało miejsc do spania. Warunki sanitarne były bardzo złe. Panowało zimno i brud, brakowało wody i pożywienia, mnożyły się różnego rodzaju choroby.

Funkcjonariusze NKWD prowadzili uporczywą propagandę (indoktrynację) za pomocą filmów i prasy. Odizolowani od świata jeńcy starali się organizować sobie czas w niewoli – prowadzono pogadanki i wykłady, organizowano kursy. Dużą rolę odgrywało życie religijne, chociaż posługa kapłańska była surowo zabroniona. Z Kozielska, jak i ze Starobielska wywieziono przed Bożym Narodzeniem 1939 roku wszystkich księży. Z wojskowych o najwyższym stopniu znaleźli się w Kozielsku generałowie: Henryk Minkiewicz, Mieczysław Smorański, Bronisław Bohaterowicz i kontradmirał Ksawery Czernicki.

3 kwietnia 1940 roku wyruszył pierwszy transport kolejowy do Smoleńska i Gniazdowa, a stamtąd samochodami więziennymi wieziono jeńców do Lasu Katyńskiego, gdzie byli mordowani strzałem w tył głowy. Ciała wrzucano do wykopanych dołów śmierci. W Katyniu zamordowano ponad 4 tys. Polaków.

Obóz w Starobielsku koło Charkowa — wyznaczony został jako obóz specjalny dla oficerów i wyższych urzędników państwowych. Do obozu trafili, między innymi, obrońcy Lwowa, Twierdzy Brzeskiej, oficerowie Flotylli Pińskiej.

W Starobielsku więziono ponad 20 wykładowców wyższych uczelni, 400 lekarzy, kilkuset prawników, 100 nauczycieli, a także literatów i dziennikarzy. Wśród więzionych oficerów byli pracownicy Sztabu Generalnego i Oddziału II, a także 600 lotników.

W Starobielsku była również grupa duchownych różnych wyznań. Wśród nich naczelny kapelan Wojska Polskiego ppłk Szymon Fedorońko i naczelny rabin WP major Boruch Steinberg.

Pierwszy „transport śmierci” wyruszył 5 kwietnia 1940 roku. Do 12 maja 1940 roku wysłano do Charkowa na rozstrzelanie ponad 3 tys. jeńców. Mordowani byli nocą, w piwnicy oddzielnego budynku więzienia, pojedynczymi strzałami w tył głowy. Ciężarówki z ciałami zabitych wywożono do wykopanych dołów śmierci w pobliżu wsi Piatichotki.

Obóz Ostaszków — obwód kalininśki, stworzony przez NKWD jako specjalny na wyspie Stołbnyj na jeziorze Selinger, 10 kilometrów od Ostaszkowa w budynku starej pustelni niłowskiej.

Zgodnie z dyrektywą Berii, obóz w Ostaszkowie przeznaczony został dla policjantów, agentów wywiadu, żandarmów i strażników więziennych, szeregowców osadników wojskowych. W Ostaszkowie więziono też żołnierzy KOP i funkcjonariuszy straży granicznej. Wśród oficerów byli nauczyciele, lekarze, aptekarze, leśnicy.

W Ostaszkowie znalazła się prawie cała kadra Centrum Wyszkołenia Żandarmerii, z komendantem płk. St. Sitkiem.

15 kwietnia 1940 roku wagonami więziennymi wysłana została ze stacji Ostaszków do Kalinina (obecnie Twer) pierwsza grupa jeńców. Skutych prowadzono pojedynczo do wybitej wołłokiem celi w podziemiach i mordowano strzałem w tył głowy. O świcie ciężarówki przewożyły zwłoki do odległej o 30 kilometrów wsi Miednoje, gdzie wrzucane były do wykopanych koparką dołów śmierci. W Twerze zamordowano ponad 6 tys. więźniów Ostaszkowa.

Po dwóch latach pobytu w więzieniach sowieckich, w tym na Łubiance, generał Władysław Anders wyszedł na wolność w 1941 roku i jemu powierzono tworzenie polskiej armii w ZSRR. Anders zaczął prowadzić rozmowy dotyczące liczby polskich jeńców, więźniów i obywateli.

Z polecenia gen. Władysława Andersa, w ZSRR powstało specjalne biuro sztabu Armii Polskiej, pod kierownictwem Józefa Czapskiego, które zajmowało się sprawą zaginionych ze Starobielska, Kozielska i Ostaszkowa.

Jak obliczył następca ambasadora Stanisława Kota – Tadeusz Romer, rząd polski złożył u władz ZSRR ponad 50 not z pytaniami o los zaginionych oficerów, które pozostały bez odpowiedzi.

W grudniu 1941 roku generał Sikorski w rozmowie ze Stalinem ponowił pytanie. Dodał, że sprawdzono w kraju i w obozach jenieckich w Niemczech, że ci ludzie znajdują się tutaj - mówił polski premier, a Stalin odparł: „Oni uciekli do Mandżurii”.

Spory na temat zaginionych oficerów ciągnęły się przez cały 1942 rok.

Bezpośrednie poszukiwania polskich zaginionych oficerów praktycznie stały się niemożliwe i traktowane były przez Sowietów jako szpiegostwo.

We wsi Gniazdowo w 1942 roku byli zakwaterowani wysłani tam przez Niemców robotnicy-Polacy. Ludność miejscowa powiedziała im, że w Katyniu znajdują się groby ich rodaków - rozstrzelanych polskich oficerów. Robotnicy udali się tam i wykopawszy dół natrafili na zwłoki żołnierzy.

Gdy władze niemieckie dowiedziały się o tym, utworzyły w 1943 roku osobną komórkę, której zadaniem było przeprowadzenie badań. Brał w tym udział profesor medycyny sądowej we Wrocławiu, dr Buhtz ze swymi asystentami oraz delegat Polskiego Czerwonego Krzyża, Ferdynand Goetl z grupą polskich ekspertów. Stwierdzono, że są to zwłoki oficerów polskich z obozu w Kozielsku, a zamordowanych w 1940 roku przez Rosjan.

13 kwietnia 1943 roku radio Berlin podało, że niemieckie władze okupacyjne odkryły miejsce masowej egzekucji w Kozich Górach koło Katynia, na zachód od Smoleńska. Polscy oficerowie zostali zabici strzałami w tył głowy i zakopani w swoich mundurach w dołach śmierci. Po ujawnieniu przez Niemców dołów śmierci w Katyniu i ogłoszeniu listy zamordowanych, tę prawdę poznała cała Polska i cały świat.

Odpowiadając na ogłoszony przez Niemców 13 kwietnia 1943 roku komunikat o odnalezieniu ciał polskich oficerów w Katyniu, władze sowieckie 15 kwietnia 1943 roku zarzuciły Niemcom kłamstwo i chęć zatuszowania własnych zbrodni. Rada Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej w Londynie w dniu 17 kwietnia 1943 roku, po zapoznaniu się z wszystkimi informacjami, postanowiła wysłać w dniu 20 kwietnia 1943 roku notę do rządu ZSRR, domagając się udzielenia wyjaśnień. Nota ta pozostała bez odpowiedzi.

Rząd Polski złożył notę do Czerwonego Krzyża z prośbą o zbadanie zbrodni na polskich jeńcach w Katyniu. Sprawa upadła - na skutek sprzeciwu rządu sowieckiego. Zamiast zgody na udział Międzynarodowego Czerwonego Krzyża w sprawie katyńskiej, Stalin 26 kwietnia 1943 roku postanowił zerwać stosunki z Polską i publicznie oskarżył Polaków o wysługiwanie się propagandzie Hitlera.

Wobec takiego stanowiska władz sowieckich, Niemcy zorganizowały Międzynarodową Komisję Lekarską, w skład której wchodziło 12 wybitnych naukowców z: Belgii, Bułgarii, Danii, Finlandii, Włoch, Chorwacji, Czech i Moraw, Rumunii, Słowacji, Szwajcarii i Węgier.

Ustalenie okoliczności śmierci polskich oficerów nastąpiło 29 i 30 kwietnia 1943 roku. Komisja sporządziła protokół, w którym stwierdziła, że przyczyną śmierci polskich oficerów były strzały w tył głowy. Dokument ten, sporządzony przez międzynarodowych ekspertów, potwierdził fakt dokonania zbrodni na polskich oficerach.

Mimo tych niepodważalnych dowodów, rząd sowiecki obarczył winą za zamordowanie polskich oficerów władze III Rzeszy.

Wnioski z badań przeprowadzonych w 1943 roku przez Międzynarodową Komisję Lekarską były przekonujące, choć dla aliantów bardzo niewygodne. Polska nie tylko została osamotniona, ale też poddana naciskowi władz z Londynu i Waszyngtonu, żeby sprawę uciszyć.

Rząd sowiecki powołał własną komisję pod przewodnictwem członka Akademii Nauk ZSRR N. Burdenki w celu stwierdzenia przyczyny śmierci polskich oficerów w Katyniu.

Sowiecka Komisja Specjalna pod przewodnictwem N. Burdenki zakończyła pracę 24 stycznia 1944 roku i wydała obszerny raport, w którym zdecydowanie stwierdzono, że zbrodni dokonali Niemcy.

Na Procesie Norymberskim przed Międzynarodowym Trybunałem Wojskowym, główny oskarżyciel radziecki Jurij Pokrowski zakwalifikował mord katyński jako akt ludobójstwa i żądał wpisania Katynia na listę niemieckich zbrodni ludobójstwa. Ten wniosek nie został uwzględniony w wyroku, ponieważ – zdaniem norymberskiego trybunału – nie było dowodów, że zrobili to Niemcy.

W latach 1951-1952 sprawę zbrodni katyńskiej badała Amerykańska Komisja Kongresowa. Raport jednoznacznie wskazał na Związek Radziecki jako sprawcę mordu polskich oficerów w Katyniu. Prezydent Stanów Zjednoczonych Roosevelt, który nas „sprzedał” Sowietom w Jałcie, ukrywał dokumenty o wykonaniu przez Sowieców zbrodni katyńskiej. Znał prawdę, a ukrywał ją cynicznie. Prawdę tę znał również Churchill. Mimo niepodważalnych faktów, zmowa milczenia o tej zbrodni trwała 50 lat. Za samo wspomnienie Katynia, w Polsce Ludowej groziło prześladowanie i więzienie. Sowieców jako sprawców zbrodni ujawnił dopiero na Kremlu prezydent Rosji Michaił Gorbaczow. 13 kwietnia 1990 roku agencja TASS nadała komunikat, że odpowiedzialność za mord katyński ponosi Związek Radziecki.

W 1992 roku prezydent Rosji Borys Jelcyn przywiózł do Warszawy dokumenty i wykazy imienne Polaków rozstrzelanych w Katyniu, Charkowie i Kalininie (Twerze) oraz stalinowski rozkaz nr 5 z 5 marca 1940 roku o rozstrzelaniu ponad 25 tysięcy - oficerów i inteligencji polskiej.

Nadal jednak nieznany pozostaje los przeszło 5 tysięcy polskich obywateli zamordowanych do 1941 roku - głównie na terenie Białorusi.. Archiwa białoruskiego KGB są zamknięte.

Główna Prokuratura Federacji Rosyjskiej w dniu 5 listopada 1990 roku rozpoczęła śledztwo w sprawie zbrodni katyńskiej, które trwało wiele lat i zakończyło się niczym.

21 września 2004 roku Prokuratura Wojskowa Federacji Rosyjskiej wydała komunikat o umorzeniu śledztwa, uznawszy popełnioną zbrodnię za przedawnioną, nie dopatrzono się w niej ludobójstwa i znamion zbrodni przeciw ludzkości. Decyzja jest tajna. Nałożono również klauzulę tajności na dokumenty śledcze.

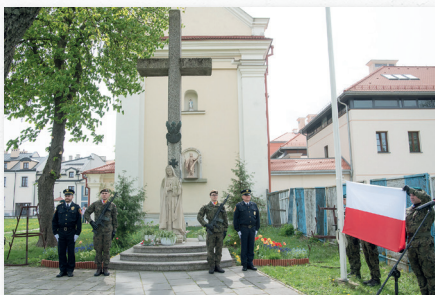
Długa i okrutna jest historia ujawniania zbrodni katyńskiej – **zbrodnia milczenia trwa nadal**.

Zamość, 14 kwietnia 2024 r.

Opracował **Marek Splewiński**

5 MAJA – Uczestniczyliśmy w uroczystości patriotyczno-religijnej w Błudku gm. Susiec z okazji 79. Rocznicy rozbitcia obozu zagłady żołnierzy Armii Krajowej.

19 MAJA – Udział w uroczystości patriotyczno-religijnej upamiętniającej 81. Rocznicę bitwy pod Różą oraz pomordowanych mieszkańców Róży i Łaszczowa w czasie II wojny światowej.

26 MAJA – Udział w zjeździe żołnierzy 9 pp. legionów Armii Krajowej Ziemi Zamojskiej oraz Mszy Świętej w kościele MB Królowej Polski w Zwierzńcu.

02 CZERWCA – Udział w uroczystości patriotyczno-religijnej w Jozefowie z okazji 81. Rocznicy bitwy o Józefów – Rzeczpospolitej Józefowskiej oraz 80. Rocznicy bitwy o Monte Cassino.

09 CZERWCA – Udział w uroczystości Upamiętnienia Polaków Pomordowanych na Wołyniu i 81. Rocznicy Ludobójstwa na Wołyniu. W programie odsłonięcie nowej aranżacji Celi Wołyńskiej na Rotundzie w Zamościu oraz Msza Święta w kościele Garnizonowym Wojska Polskiego w Zamościu.

19 CZERWCA – Uczestniczyliśmy w uroczystości związanej z obchodami Jubileuszu 50-lecia Szkoły Specjalnej w Zamościu poprzedzonej Mszą Świętą w kościele pw. św. Bożej Opatrzności. W imieniu ZRK wręczyliśmy pani Dyrektor SOS-W Barbarze Grądkowskiej grawerton w dowód najwyższego uznania za wielki wkład w wychowaniu dzieci i młodzieży oraz ponad 20-letnią współpracę z ZRK.

01 LIPCA – Uczestniczyliśmy w uroczystości z okazji 80-tej Rocznic Urodzin Księdza Prałata Jana Zdzisława Ciżmińskiego Kapelana Zamojskiej Rodziny Katyńskiej. Zarząd Stowarzyszenia uhonorował Jubilata pamiątkowym dyplomem w dowód

wdzięczności za wieloletnią przyjaźń i współpracę życząc stu lat w zdrowiu i pomyślności.

20 LIPCA – Udział w uroczystości odsłonięcia płyty pamiątkowej poświęconej żołnierzom Armii Krajowej Zamojszczyzny. Rotunda Zamojska w Zamościu cela nr 20.

28 LIPCA - Udział w obchodach 80. Rocznicy wkroczenia do Szczepieszyna Oddziału Armii Krajowej dowodzonego przez Tadeusza Kuncewicza ps. „Podkowa” oraz we Mszy Świętej w kościele św. Mikołaja w intencji poległych, pomordowanych i żyjących „Podkowiaków”.

01 SIERPNIA - Uczestnictwo w uroczystości obchodów 80. Rocznicy Wybuchu Powstania Warszawskiego przy pomniku Inspektoratu Zamojskiego Armii Krajowej oraz we Mszy Świętej w intencji Ojczyzny w Katedrze Zamojskiej.

15 SIERPNIA – Udział w Mszy Świętej w Kościele Garnizonowym św. Jana Bożego oraz uroczystym apelu na Rynku Wielkim w Zamościu z okazji Święta Wojska Polskiego.

23 SIERPNIA – Udział w Mszy Św. w Kościele Jana Bożego oraz uroczystości wręczenia Dowódcy płk Radosławowi Kudrajowi Sztandaru 18 Pułku Przeciwlotniczego im. gen. bryg. Feliksa Kamińskiego na Rynku Wielkim w Zamościu. Przebieg uroczystości wg ceremoniału wojskowego.

24-25 SIERPNIA – Uczestniczyliśmy w 104. Rocznicy Bitwy pod Komarowem i Święta Kawalerii Polskiej. W programie Msza Święta w Kościele pw. Św.Trójcy w Komarowie. Żołnienie wieńców na mogile poległych w bitwie pod Komarowem. Wolica Śniatyczna przy Pomniku Chwały Kawalerii i Artylerii Konnej, Polowa Msza Święta, pokazy, inscenizacja epizodów bitwy i wystawy.

27 WRZEŚNIA – Udział w uroczystości patriotyczno-religijnej z okazji 85. Rocznicy Powstania Polskiego Państwa Podziemnego w Mszy Św. w intencji Ojczyzny i poległych w Jej obronie mieszkańców w Kościele pw. Zwiastowania NMP w Zamościu – Parafia OO Franciszkanów z ceremoniałem wojskowym.

08 PAŹDZIERNIKA – Uczestniczyliśmy w uroczystości zmiany Dowódcy 18 Pułku Przeciwlotniczego. W miejsce płka Radosława Kudrąja został powołany pułkownika Krzysztof Pietrzak. W wydarzeniu udział wzięł dowódca 18. Dywizji Zmechanizowanej gen. dyw. Arkadiusz Szkutnik oraz starosta zamojski Stanisław Grzeško. W formowanym 18 Pułku Przeciwlotniczym służyć będzie ponad trzy tysiące żołnierzy. Obecnie pułk posiada samobieżne przeciwlotnicze zestawy rakietowe „Poprad” oraz przenośne przeciwlotnicze zestawy rakietowe „Piorun”.

09 LISTOPADA – Udział w uroczystości upamiętniającej mieszkańców wsi Obrocz zamordowanych i poległych w latach 1939-1945. W programie Msza Święta, część artystyczna w wykonaniu uczniów ze Zwierzyńca, odsłonięcie tablicy pamiątkowej.

11 LISTOPADA – Udział w 106. Rocznicę Odzyskania Niepodległości, złożenie kwiatów przy pomniku marszałka Józefa Piłsudskiego, Marsz Niepodległości, uroczysta Sesja Rady Miasta Zamość, wystawa sztuki wojennej Muzeum Fortyfikacji i Broni Arsenał, Msza Święta w intencji Ojczyzny, manifestacja patriotyczna na Rynku Wielkim w Zamościu.

06 GRUDNIA – Na zaproszenie Ks. Rektora Marka Żura w siedzibie rektoratu odbyło się zebranie Zarządu ZRK omawiające przygotowanie programu obchodów 85. Rocznicę Zbrodni Katyńskiej w Zamościu.

Opracował **Marek Splewiński**

OFIARY ZBRODNI ROSYJSKIEGO NKWD KATYŃ 1940 cz. IV

Wciąż jest coś do odkrycia

Od pięciu lat w porozumieniu z Panem Markiem Splewińskim zajmuję się uzupełnianiem biogramów polskich Bohaterów zamordowanych w 1940 roku przez NKWD zapisanych na Zamojskiej Liście Katyńskiej. Uzupełniamy tę listę, by była jak najbardziej kompletna. Ustaliliśmy, że Zamojską Listę Katyńską stworzoną na podstawie zgłoszeń członków rodzin, warto rozszerzyć o wszystkich tych, którzy w różny sposób związani byli m.in. z Zamościem, Zamojszczyzną miejscem urodzenia, zamieszkiwali tutaj lub spełniali obowiązki służbowe. Wszyscy oni oddali życie za wolną ojczyznę. W 85. rocznicę zbrodni Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustanowił rok 2025 Rokiem Polskich Bohaterów z Katynia, Charkowa, Miednoje, Bykowni i innych miejsc.

Poniżej prezentujemy kolejną część uzupełnionych biogramów.

Cześć ich pamięci!

ZAMORDOWANI W KATYNIU

Mjr w st. sp. **ADAMSKI Ignacy Antoni**, s. Ignacego i Heleny z Olszewskich, ur. 1 II 1886 r. w Radomiu. Uczęszczał do gimnazjum w Radomiu i Krakowie, matura w krakowskim Gimnazjum św. Anny w 1906 r. Dr med., absolwent UJ (1912). Pracował w szpitalu Dzieciątka Jezus w Warszawie, od 1915 r. w Moskwie jako ordynator kliniki Uniwersytetu Moskiewskiego. W 1918 r. powrócił do kraju, wstępując do WP, awansowany na kpt., a w 1922 do stopnia majora. Pracował w szpitalach wojskowych w Piotrkowie (ordynator 1919 r.), Zamościu i Dęblinie. Po ukończeniu w 1922 r. kursu radiologii był naczelnym lekarzem 15 pp. w Dęblinie. W l. 1924-1927 ordynator oddziału chirurgicznego Szpitala Okręgowego nr 8 w Toruniu. Po 1927 r. st. ordynator 1-go Szpitala Okręgowego im. Marsz. J. Piłsudskiego w Warszawie. Żonaty. Przebywał w obozie w Kozielsku. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. **BATKO Jan Józef**, s. Piotra i Pauliny z Dzieżgów, ur. 3 I 1911 r. w Michałowicach k. Krakowa. Absolwent Seminarium Nauczycielskiego im. Juliusza Słowackiego w Lublinie, Konserwatorium Muzycznego w Warszawie (1937) i SPR-Piech. w Tomaszowie Lub. (1933). Do 1936 nauczyciel muzyki w szkołach Tomaszowa Lubelskiego, od 1938 kapelmistrz

w 76 p. p. i adiutant dcy pułku. W 1939 oficer łącznikowy. Żonaty z Barbarą z Morawskich, miał córkę Ewę. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **BOŻEK Daniel**, syn Józefa i Marii z Sojków, ur. 3 XI 1906 r. w Sosnowcu. Absolwent Państwowej Średniej Szkoły Kolejowej w Sosnowcu i SPRPiech. w Tomaszowie Lubelskim. Ppor. ze starsz. 1 IX 1931, przydzielony do 72 pułku piechoty. Zamordowany w Katyniu.

Por. rez. **BRYŁOWSKI Kazimierz**, s. Jana i Eleonory z Czechów, ur. 17 II 1886 r. w Szczepieszynie. Uczestnik I wojny światowej i wojny 1918–1921. Ukończył seminarium nauczycielskie w Rosji i I Omską Szkołę Chorążych. W 1921 oficer broni 144 pułku strzelców kresowych. Przydział: OK VIII. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **CHOMIN Władysław**, s. Jana i Antoniny z d. Codo-gni, ur. 28 VI 1896 r. w Jezierni k. Tomaszowa Lubelskiego. Żołnierz 3 p. p. Leg. Uczestnik wojny 1918–1921 (ranny nad Stochodem) i III powstania śląskiego. Następnie służył w 3 dy-onie żand. wojsk. w Grodnie. W rez. od 1925 z przydziałem do 3 dyonu żand. Ppor. od 1 VII 1926. Urzędnik w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Białymstoku. Żonaty z Janiną z Karpowiczów, miał syna Bogusława. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **CHRZANOWSKI Edward Wincenty Stanisław**, s. Wincentego Tomasza Jerzego, ur. 23 VII 1913 r. w Doro-husku pow. Chełmski. Ppor. przydzielony do 2 dak. Należał do RKU Hrubieszów. Zamordowany w Katyniu.

Rtm. **DOBRZAŃSKI Zygmunt Jerzy**, s. Kazimierza i Apolonii z Pęczalskich, ur. 16 I 1898 r. w Tomaszowie Lubelskim. Żołnierz Legionów, działacz POW w Radomiu, uczestnik wojny 1918–1921. W 1920 dowódca kompanii 3 pp Leg., 1922 CWKaw., 1936 CWPiech., oficer mob. 15 p. uł. Ostatnio w OZ Wielkopolskiej Brygady Kawalerii. Rtm. miano-wany 1 I 1931. Odznaczony Medalem Niepodległości, Medalem Pamięt-kowym za Wojnę 1918–1921 i in. Mieszkał w Poznaniu. Kawaler. Zamordo-wany w Katyniu.

Ppor. rez. **DOMAŃSKI Eugeniusz Józef**, s. Mieczysława i Rozalii z Kielbasów, ur. 12 VII 1913 w Korytkowie Dużym k. Biłgoraja. Absolwent Gimnazjum im. Stefana Czarnieckiego w Chełmie (1934) i dywizyjnego kursu podchorążych rezerwy w 9 pp Leg w Zamościu (1935). Ppor. mianowany 23 XII 1937, przydzielony do baonu KOP „Ostróg”. Zamordowany w Katyniu.

Por. w st. sp. **DRECKI Kazimierz**, s. Józefa i Stefanii z Michałewskich, ur. 20 II 1895 (4 III) w majątku Zofiówka, woj. lubelskie. Ziemianin. Absolwent SGGW. Uczestnik wojny 1918–1921, walczył m. in. pod Lwowem (1918) i Zamościem (1920). Od 1921 w rez., od 1932 w st. sp. z przydziałem do OK II. Gospodarował w majątku Krzesimów, pow. lubelski. Odznaczony Krzyżem Walecznych trzykrotnie i Medalem Niepodległości. Zamordowany w Katyniu.

Por. rez. **FISCHHOF Emil**, s. Maksymiliana i Klementyny z Łówów, ur. 16 II 1899 r. w Łękawicy, pow. tarnowski. Ukończył 6 klas szkoły realnej (1917) i kurs oficerów gospodarczych (1921). W 1920 służył w GO jazdy w Zamościu. Por. mianowany ze starsz. 19 III 1939 i przydzielony do Okręgowych Zakładów Gospodarczych nr III. Urzędnik. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **FRANK Michał Józef**, s. Tomasza i Anieli z Niedoborów, ur. 29 IX 1908 r. w Lublinie. Absolwent Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (1936) i kursu w SPR-Piech. w Tomaszowie Lubelskim (1931). Ppor. mianowany ze starsz. 1 I 1933 i przydzielony do 8 p. p. leg. Inżynier leśnik. Od 1939 w Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu. Żonaty z Zofią z Szulców. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **GERLICZ Stanisław**, s. Henryka i Marii z Gerliczów, ur. 5 XII 1903 w Kraczewicach, woj. lubelskie. Wychowanek Korpusu Kadetów nr 1 we Lwowie (1923) i SPRKaw. w Zaleszczykach (1924). Ppor. mianowany ze starsz. 1 I 1927, przydzielony do 4 dyonu tab. Ziemianin. Ppor. 9 pp Leg. w Zamościu. Zamordowany w Katyniu. Znalezione pismo z 9 pp., nożyk, medalik i odznakę pułkową.

Ppłk **GOŁKOWSKI Kazimierz**, s. Wilhelma i Marii z Zawadzkich, ur. 1 V 1892 r. w Wilnie. Żołnierz I Korpusu Pol. w Rosji. W 1919 uczestnik działań na froncie

lit.-biał. W 1920 wykładowca i zastępca dyrektora naukowego w szkole kaemów w Chełmnie. Następnie w 85 pp i 9 pp Leg. w Zamościu. We wrześniu 1939 dowódca odtworzonego 94 pp rez. Brat Tadeusza. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **HARBUZIŃSKI Roman Dominik**, s. Leona i Marianny z Babińskich, ur. 3 VIII 1908 r. w Tomaszowie Lubelskim. Absolwent Gimnazjum im. Bartosza Głowackiego w rodzinnym mieście (1930), wychowanek SPRPiech. w Śremie (1932). Pracownik Urzędu Skarbowego w Lubartowie. Żonaty z Jadwigą z Zajaków, miał córkę Romanę. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **JAKUBIK Eugeniusz**, s. Jana i Heleny z Opajdowskich, ur. 30 IX 1914 r. w Lublinie. Absolwent lubelskiej szkoły budownictwa, wydział drogowy (1933) i SPRSap. w Modlinie (1936). Ppor. mianowany ze starsz. 1 I 1938, przydzielony do 2 baonu saperów Technik drogowy. W 1938 zamieszkały w Tomaszowie Lub. Żonaty. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **JAŻWIERSKI Józef**, s. Franciszka i Katarzyny ze Spychalskich, ur. 1 XI 1903 r. w Łowkowicach k. Aleksandrowa Kujawskiego. Absolwent UW i UJ, mgr filologii polskiej i pedagogiki. Nauczyciel gimnazjów w Białej Podl., Puławach i Zamościu. Od 1930 zatrudniony w Państwowym Pedagogium w Lublinie. Przydział: 7 pp Leg. Miał żonę Helenę, córkę Marię i syna Jerzego. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. **KAMIŃSKI Antoni**, s. Antoniego i Magdaleny, ur. 31 XII 1914 r. w Typinie, woj. lubelskie. Od 1937 żołnierz 9 pp Leg. w Zamościu. W 1938 ukończył kurs telefonistów w Krasnymstawie. Zamordowany w Katyniu. Dąb Pamięci posadzony w Alei Dębów Katyńskich 13 sierpnia 2021 r. przy 3 ZBZ w Zamościu.

Ppor. rez. **KAMOCKI Zygmunt**, s. Antoniego i Karoliny z Chwalibogów, ur. 3 XII 1893 w Posiłowie, woj. kieleckie. Ziemiańin, mieszkał w Zakrzewie k. Radomska. Ochotnik 1 p. uł. krechowickich. Uczestnik wojny 1920, walczył pod Równem, Zamościem, Żółkwią. Ppor. mianowany w 1926 ze starsz. 1 VII 1925. Odznaczony Krzyżem Walecznych i medalami pamiątkowymi. Żonaty z Krystyną z Boguszów, Zamordowany w Katyniu.

Por. rez. **KASZYŃSKI Arkadiusz Zbigniew**, s. Antoniego i Bronisławy z Prejssów, urodzony 27 III 1907 r. w Stemplewie, powiat turecki. Absolwent Gimnazjum imienia Adama Mickiewicza w Grodnie (1928), uczelni technicznej i kursu w Batalionie Podchorążych Rezerwy Piechoty nr 9 w Berezie Kartuskiej (1929). W 3 DP Zamościu. Inżynier budownictwa wodnego, pracownik Dowództwa Okręgu Korpusu I, zamieszkały w Warszawie. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **KATAFIASZ Ludomir**, s. Stanisława i Heleny ze Szpeków, ur. 2 XI 1912 r. w Jaroszewie, woj. poznańskie. Absolwent gimnazjum w Wągrowcu i SPRKaw. w Grudziądzu (1932). W 1933 mianowany ppor. i przydzielony do 8 PSK. Współwłaściciel rodzinnego gospodarstwa rolnego w Jaroszewie. W kampanii wrześniowej walczył pod Zamościem. Ranny, wzięty do niewoli ze szpitala w Zamościu. Zamordowany w Katyniu.

Por. rez. **KISIEL Stanisław**, s. Jana i Teodory z Parów, ur. 6 V 1894 r. w Piotrkowie. Absolwent UW, doktor medycyny, ginekolog. Ochotnik wojny 1920, brał udział w oblężeniu Zamościa i w bitwie pod Dorohuskim. Mieszkał i pracował w Warszawie. Por. od 1931 r. Żonaty. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **KŁOPOTOWSKI Stefan Jakub**, s. Ignacego i Jadwigi z Dmochowskich, ur. 25 VII 1886 w Kijanach, pow. lubartowski. Studiował na Uniwersytecie w Liège. Ukończył szkołę podoficerską i kurs chorążych w armii ros. W WP zweryfikowany w stopniu ppor., przydzielony do kadry OK VII. Pracował m.in. jako zastępca starosty hrubieszowskiego oraz w magistracie Lublina. Odznaczony KN. Żonaty, miał córkę Annę i syna Bartłomieja. Zamordowany w Katyniu.

Mjr rez. **KOCIUBSKI Paweł**, s. Michała i Tekli z Makarewiczów, ur. 20 XII 1886 r. w Zarabińcach na Ukrainie. Lekarz. W 1920 komendant szpitala garnizonowego w Zamościu, następnie ordynator w szpitalach wojsk. w Świeciu i Grudziądzu oraz w 1 szp. okr. w Warszawie. Mjr. mianowany 15 VIII 1924. Od 1926 w kadrze zapas. 1 szp. okr. Zamordowany w Katyniu.

Ks. mjr **KONTEK Stanisław**, s. Jana i Agnieszki z Jastrzębskich, ur. 6 XI 1904 r. w Nielewku na Lubelszczyźnie. Żołnierz wojny 1920. Absolwent historii na UW i Seminarium Duchownego w Lublinie (1927). Proboszcz parafii w Urzędowie Lubelskim. Od 1934 w duszpasterstwie wojskowym. Od 1938 szef służby duszp. Garnizonu Przemyśl. We IX 1939 w składzie 22 DPG. Zamordowany w Katyniu.

Por. rez. **KRÓL Józef**, s. Michała i Anieli z Trzasków, ur. 23 IX 1899 r. w Jarosławiu. Uczestnik wojny 1920 w 9 pp Leg. w Zamościu i III powstania śląskiego. Urzędnik bankowy w Jarosławiu. Działacz organizacji byłych legionistów i powstańców śląskich. Por. od 1 I 1935. W 1939 zmobilizowany do 10 dywizjonu tab. Odnaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Niepodległości, Gwiazdą Górną Śląską. Żonaty z Jarmilą z Babinec. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **KUCZYŃSKI Piotr**, s. Antoniego i Zofii z Jańców, ur. 28 IV 1901 w Matczu, pow. hrubieszowski. Uczestnik wojny 1920 w 50 pp. Absolwent Wydziału Matematyki UW i SPRPiech. W Śremie (1927). Ppor. Mianowany w 1931, przydzielony do 23 pp. Nauczyciel gimnazjalny w Drohiczyźnie. Miał żonę Janinę i dwie córki. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **KURZEJA Tadeusz**, s. Antoniego i Józefy z Legutków, ur. 11 VI 1907 r. w Nowym Sączu. Ukończył seminarium nauczycielskie w Starym Sączu (1927) i SPRPiech. 9 pp w Tomaszowie Lub. (1929). Ppor. od 1 I 1932, przydzielony do 50 pp. Był podinspektorem w Inspektoracie Szkolnym w Kamieniu Koszyrskim, woj. poleskie. Miał żonę Helenę, córkę Zofię i syna Janusza. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **KUTNIK Władysław**, s. Juliana i Eleonory z Sytów, ur. 1 I 1914 w Andżerskoje Kopje w Rosji. Ukończył gimnazjum w Zamościu (1934) i SPRPiech. w Tomaszowie Lub. Ppor. mianowany ze starsz. 1 I 1937, przydzielony do 9 pp Leg. w Zamościu. Mieszkał w Zamościu. Zamordowany w Katyniu. Dąb Pamięci posadzony w Alei Dębów Katyńskich 13 sierpnia 2021 r. przy 3 ZBZ w Zamościu.

Ppor. rez. **LESZCZYŃSKI Stanisław**, s. Kazimierza i Marii z Bałlickich, ur. 30 X 1897 r. w Tyśmieniczanych, pow. nadwórniański. Żołnierz armii gen. Hallera we Francji. Uczestnik wojny 1920. Absolwent seminarium nauczycielskiego w Stanisławowie (1921) i kursu w SPRPiech. w Śremie. Ppor. mianowany od 1 IX 1929, przydzielony do 9 p. p. Leg. w Zamościu. Był referendarzem kuratorium Okręgu Szkolnego Lubelskiego. Odznaczony Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi i medalami pamiątkowymi. Żonaty, miał dwie córki. Zamordowany w Katyniu.

Por. rez. **MAKAREWICZ Piotr**, s. Teodora i Katarzyny z Rudników, ur. 14 XI 1893 r. w Szpikołosach, pow. hrubieszowski. Ukończył kursy handlowe w Jekaterynosławiu i Nikolajewską Szkołę Oficerską w Kijowie. W latach 1919–1923 w WP, w 9 pp w Zamościu, który pozostał jego jednostką macierzystą. Na przełomie lat 20. i 30. był burmistrzem Hrubieszowa. Żonaty z Janiną z Czarkowskich, miał dwoje dzieci. Zamordowany w Katyniu. Dąb Pamięci posadzony w Alei Dębów Katyńskich 13 sierpnia 2021 r. przy 3 ZBZ w Zamościu.

Ppor. rez. **MALINOWSKI Leon**, s. Pawła i Karoliny z Iwaszków, ur. 12 II 1909 r. w Księżomierzu, na Lubelszczyźnie. Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Ogrodniczej w Cieszynie (1929) i dywizyjnego kursu podchorążych rezerwy przy 9 pp Leg. w Tomaszowie Lub. Ppor. mianowany w 1933, przydzielony do 77 pp. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **MALISZEWSKI Bolesław Wawrzyniec**, s. Józefa i Michaliny z Rząd-kowskich, ur. 15 IX 1905 r. w Tyszowcach. Farmaceuta, absolwent Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie i dywizyjnego kursu podchorążych rezerwy przy 13 DP w Równem. Ppor. mianowany ze starsz. 1 I 1936, przydzielony do 45 pp. Przed wybuchem wojny mieszkał w Białej Podlaskiej. Zamordowany w Katyniu.

Por. rez. **NAZAREWICZ Józef**, s. Teodora i Marii z Kowalskich, ur. 19 III 1895 r. w Zwierzyńcu, pow. zamojski. Żołnierz Legionów. Uczestnik I wojny światowej i wojny 1920. Ppor. od 1 VII 1925, przydzielony do 12 p. uł. W 1931 odbył ćwiczenia w CSS Toruń. Urzędnik w Komendzie Wojewódzkiej PP w Lublinie.

Odznaczony Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych. Żonaty z Heleną z Wojeńskich, miał córkę Annę i syna Zbigniewa. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **ORŁOWSKI Kazimierz Władysław Marian**, syn Stanisława Franciszka Jakuba i Marii Romany Franciszki z Dytrów, ur. 7 VIII 1904 r. w Krasnymstawie. Absolwent sekcji prawniczej Wydziału Prawa i Nauk Społeczno-Ekonomicznych KUL (1924-1928), PE 1215, sędzia w Zamościu. Zamieszkały w Zamościu. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **OSTROWSKI Julian**, s. Mariana i Haliny z Kurkowskich, ur. 15 II 1900 r. w Stoczku (inna data 20 marca 1900 r. w Warszawie), Uczestnik wojny 1920, służył w 45 pp. Absolwent gimnazjum w Łukowie (1924) i SPR-Piech. OK VII (1927). Ppor. mianowany ze starsz. 1 I 1930. Z 9 p. p. Leg. w Zamościu przeniesiony do Skł. Mat. Int. Urzędnik Skarbowy. Zamordowany w Katyniu.

Por. **PLUTA Antoni**, s. Dymitra i Marii z Luczyńców, ur. 15 XI 1900 w Terebinie, pow. hrubieszowski. W 1920 służył w 8 pp W 1928 ukończył Szkołę Oficerską w Bydgoszczy w stopniu ppor. Przydzielony do 44 p. p., był oficerem żywnościowym. Żonaty z Małgorzatą z Majewskich, miał córkę Teresę. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **POBUDEJSKI Józef**, s. Antoniego i Walerii z Kaniewskich, ur. 14 VIII 1909 r. w Warszawie. Ukończył gimnazjum (1937) i dywizyjny kurs pchor. rez. przy 9 pp Leg. w Zamościu. Przeniesiony do rez. i przydzielony do 7 pp Leg. W 1935 mianowany ppor. Księgowy w Grodzkiej Izbie Skarbowej w Warszawie. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **POGORZELSKI Stanisław**, s. Wincentego i Marianny, ur. 1 III 1903 r. w Klemensowie, pow. zamojski. Ukończył gimnazjum i SPRPiech. (1929). Przydzielony do 10 pp. Ppor. mianowany ze starsz. 1 I 1932. Urzędnik. Żonaty. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **PREYER Marian**, s. Franciszka i Krystyny ur. 31 X 1894 r. w Hołyniu, blisko Kałusza. Student prawa. Uczestnik I wojny światowej. Absolwent Szkoły Oficerskiej w Zambrowie (1917). W 1920 w Żandarmerii Wojskowej w Drohobyczu, w 1928 w 23 pp. Przydzielony do 16 pp. Ppor. mianowany ze starsz. 1 VI 1919. Nauczyciel w szkołach w Tyszowcach i Majdanie Wielkim. Z żoną Heleną miał dwie córki Irenę Zofię i Eligę Krystynę. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **REJECKI Jan Bernard**, s. Bolesława i Natalii z Majewskich, ur. 20 VIII 1912 r. w Końskich. Absolwent Studium Wychowania Fizycznego Uniwersytetu Poznańskiego (1939) i SPRLot. w Dęblinie (1936). Ppor. mianowany od 1 I 1937. W 1939 przydzielony do 33 eskadry obserwacyjnej samolotów RWD-14 „Czapla”. Kawaler. Zamordowany w Katyniu.

Kpt. rez. **ROSEN Samuel**, s. Leona i Dory, ur. 3 VI 1885 r. w Warszawie. Absolwent Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu w Kijowie (1912). Uczestnik I wojny światowej. Od 1919 lekarz w Szp. zapas. w Zamościu i w 27 pap. Od 1921 w rez. Kpt. mianowany ze starsz. 1 VI 1919 z przydziałem do 2 szp. okr. Żonaty z Celiną z Obersternów, bezdzietny. Zamordowany w Katyniu.

Por. rez. **RÓG Eugeniusz Jan**, s. Mieczysława i Florentyny z Łepiarzów, ur. 24 X 1908 r. w Sosnowcu. Absolwent Wyższego Studium Handlowego w Krakowie (1936) i kursu w BPRPiech. nr 2 w Tomaszowie Lub. (1929). Ppor. mianowany ze starsz. 1 I 1932, por. 1 I 1937, przeniesiony z 75 pp do 24 pp. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. **SUMMA Wacław**, s. Józefa i Marianny ze Słonecznych, ur. 2 VI 1907 r. w Nowych Chojnach, woj. łódzkie. W 1929 powołany do zasadniczej służby wojskowej w 28 pp. W 1937 zdał egzamin dojrzałości. Ukończył 3-letni kurs SPchor. Podoficerów Zawodowych w Bydgoszczy. Ppor. mianowany ze starsz. 1 X 1937, przydzielony do 9 pp Leg. w Zamościu. Zamordowany w Katyniu. Dąb Pamięci posadzony w Alei Dębów Katyńskich 13 sierpnia 2021 r. przy 3 ZBZ w Zamościu.

Ppor. rez. **SWIZDOR Mieczysław Stanisław**, s. Józefa i Anny z Bartoszków, ur. 12 IV 1906 r. w Rzeszowie. Absolwent rzeszowskiego Gimnazjum im. St.

Sobińskiego (1928) i SPRPiech. nr 10 (1929). Pracował w Hrubieszowie. Należał do 9 pp Leg. w Zamościu. Ppor. mianowany od 1 I 1933. Żonaty, miał dziecko. Zamordowany w Katyniu. Dąb Pamięci posadzony w Alei Dębów Katyńskich 13 sierpnia 2021 r. przy 3 ZBZ w Zamościu.

Ppor. rez. **SZACHOWICZ Marian Maksymilian**, s. Pawła i Natalii z Afanasjewów, ur. 2 II 1913 w Radomiu. Absolwent seminarium nauczycielskiego w Słonimiu (1933). Uczył we wsi Kuleszyce, pow. wołyński. Ukończył kurs pchor. rez. przy 9 pp Leg. Ppor. mianowany ze starsz. 1 I 1937, przydzielony do 72 pp, następnie przeniesiony do baonu KOP „Iwieniec”. Brat Zygmunta. Zamordowany w Katyniu.

Chor. **SZCZAWIŃSKI Dominik**, s. Franciszka i Marii, ur. 8 VIII 1890 r. w Gręboszowie, pow. tarnowski. Żołnierz armii gen. Hallera. W 1920 przeniesiony do 6 dyonu żand., w 1922 do baonu celnego nr 12 w Stryju. Od 1924 służył w KOP, m.in. w baonie „Krasne”. W 1936 mianowany chor. Żonaty, miał syna Stanisława. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **SZMURŁO Witold Konstanty**, s. Aleksandra i Michaliny z Giebartysów, ur. 26 XI 1905 r. w Warszawie. Absolwent stołecznej Szkoły Budownictwa (1925). Pracownik Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Warszawie. Ukończył kurs w BPRPiech. OK IV (1927). Ppor. mianowany 1 I 1931, przydzielony do 9 pp Leg., przeniesiony do 40 pp. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **SZUBERT Feliks**, s. Romana i Augusty z Hermanów, ur. 8 VIII 1905 r. w Klemensowie, pow. zamojski. Absolwent seminarium nauczycielskiego w Szczębrzeszynie (1926) i SPRArt. Ppor. mianowany ze starsz. 1 I 1930, przydzielony do 27 pal. Pracował w szkole w Tyszowcach. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **SZUKALSKI Jan Karol**, s. Ignacego i Marianny z Kowalskich, ur. 25 VI 1906 r. w Luboli, pow. turecki. Absolwent seminarium nauczycielskiego w Zduńskiej Woli (1928) i kursu w BPRPiech. nr 2 w Tomaszowie Lub. Ppor. mianowany od 1 I 1933, przydzielony do 27 pp. Od 1938 w korpusie oficerów int. Kierownik szkoły powszechnej w Łagiewnikach, pow. wieluński. Żonaty z Marią z Kowarzyków, miał córkę Halinę. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **SZULIMOWSKI Jan**, s. Antoniego i Bronisławy ze Świerdzewskich, ur. 16 XII 1905 r. w Koskowie, pow. łomżyński. Absolwent Szkoły Mierniczej i Przemysłowo-Leśnej w Łomży (1928) oraz SPRPiech. nr 2 w Tomaszowie Lub. (1929). Ppor. od 1 I 1933, przydzielony do 44 pp. Żonaty, miał dziecko. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **SZUMIATA Witold**, s. Józefa i Józefy z Łuniów, ur. 14 II 1907 r. w Hrubieszowie. Absolwent gimnazjum we Włodzimierzu Woł. (1928). Sekretarz Zarządu Miejskiego w Łucku. Ukończył SPRArt. we Włodzimierzu Woł. (1929). Ppor. mianowany od 1 I 1934, przydzielony do 27, potem przeniesiony do 13 pal. Zamordowany w Katyniu.

Płk **ŚWIDERSKI Kazimierz**, s. Jana i Malwiny z Billików, ur. 3 III 1893 r. w Putiatyńcach, pow. rohatyński. Członek Strzelca. Żołnierz I Brygady Leg. Działacz POW. W 1920 służył w 12 pap. Następnie dowódca baterii szkolnej SPArt. Płk od 1 I 1933. W 1939 dowódca OZ Art. Lekkiej nr 4. Odznaczony Krzyżem Oficerskim Odrodzenia Polski, Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi. Żonaty, miał syna Andrzeja. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **TYMCZYSZYN Erwin**, s. Michała i Erwiny z Latochów, ur. 23 IV 1909 r. w Brzozie, pow. tarnobrzeński. Absolwent UJ, mgr wf. Nauczyciel w gimnazjum w Krakowie. Ukończył kurs w BPRPiech. nr 2 w Tomaszowie Lub. (1929). Ppor. mianowany od 1 I 1932. Przydzielony do 2 pp Leg. Kawaler. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **WNUK Michał**, s. Wawrzyńca i Józefy z Wójcików, ur. 28 IX 1904 r. w Borowie, pow. lubelski. Absolwent Średniej Szkoły Ogrodniczej w Lublinie (1928) i kursu w BPRPiech. nr 2 w Tomaszowie Lub. (1929). Ppor. mianowany od 1 I 1933. Od 1936 w korpusie oficerów int. z przynależnością do MSWojsk. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **WOLSKI Bolesław Józef**, s. Józefa i Marianny z Szubertów, ur. 26 I 1908 r. w folwarku Klemensów, pow. zamojski. Absolwent seminarium nauczycielskiego w Zamościu (1927). Nauczyciel w szkole powszechnej w Kamieniu Koszyrskim. Ukończył kurs w BPRPiech. nr 2 w Biedrusku

(1930). Przydział: 50 pp. Ppor. mianowany ze starsz. 1 I 1933. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **WORONOWSKI Michał**, s. Józefa i Barbary, ur. 15 X 1909 r. w Wilnie. Absolwent szkoły realnej w Czernichowie (1930). Pracownik folwarku Spiczyn, pow. lubartowski. Ukończył dywizyjny kurs pchor. rez. w 9 pp Leg. w Zamościu. (1931). Ppor. mianowany ze starsz. 1 I 1934. Z 9 pp Leg. przeniesiony do Biura Personalnego MSWojsk. Żonaty, miał córkę Barbarę. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **WÓJTOWICZ Władysław**, s. Wincentego i Katarzyny z Wojtaszków, ur. 15 VI 1906 r. w Dzierzkowicach, pow. Janów Lubelski. Absolwent Wydziału Prawa Uniwersytetu Poznańskiego (1931). Sędzia Sądu Grodzkiego w Korcu, pow. rówieński. Ukończył dywizyjny kurs pchor. rez. w 9 pp Leg. w Zamościu. Ppor. od 1 I 1936, przydzielony do baonu KOP „Hoszcza”. Żonaty z Aleksandrą z Kwiatków, miał córkę Barbarę i syna Klaudiusza. Zamordowany w Katyniu.

Por. rez. **ZACHERT Konstanty, ps. „OLSZYC”**, s. Hugona i Wiktorii z Gundelachów, ur. 3 VIII 1893 r. w Łodzi. Żołnierz I Brygady Leg. W 1920 w 9 pp Leg. w Zamościu. Ppor. mianowany od 1 VII 1925. Służył w 9 pp Leg. i 21 pp. Należał do kadry OK I. Por. od 19 III 1939. Odznaczony Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych trzykrotnie. Żonaty, miał córkę Marię. Zamordowany w Katyniu.

Kpt. rez. **ZAJĄC Stanisław Antoni**, s. Stanisława i Bronisławy z Kozaków, ur. 3 V 1898 r. w Rokowie, pow. wadowicki. W 1920 żołnierz Wojskowego Urzędu Gospodarczego w Zamościu i w Kowlu. Absolwent Wyższej Szkoły Int. w Warszawie (1928). Służył w Szefostwie Int. OK I. Kpt. mianowany od 1 I 1931. Od 1932 w rez. Pracował w Polskim Radiu w Warszawie. Zamordowany w Katyniu.

Kpt. **ZAMARSKI Adam Tadeusz**, s. Franciszka i Rozalii z Litwinów, ur. 18 XI 1893 r. w Winnikach, pow. lwowski. Studiował na Wydziale Prawa UJ. W 1915 wcie-

lony do armii austr.-węg. W 1920 żołnierz Oddz. I DOG Łódź. Kpt. mianowany 25 VIII 1920. Służył w DOK IV, w PKU Hrubieszów i w wydz. mob. DOK II. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Żonaty ze Stanisławą z Limbardtów, miał syna Janusza. Zamordowany w Katyniu.

Ppor. rez. **ZIEJEWSKI Stanisław Mieczyński**, s. Klemensa i Heleny z Krupińskich, ur. 21 VIII 1903 r. w majątku Kownaty, woj. lubelskie. W 1920 służył w Przybocznym Szwadronie Naczelnego Wodza. Absolwent Szkoły Nauk Politycznych w Warszawie (1927) i SPRPiech. nr 6 w Zaleszczykach (1928). Ppor. od 1 I 1931. Przydzielony ostatnio do 10 p. uł. Zamordowany w Katyniu.

Kpt. w st. sp. **ŻOŁOBIŃSKI Adam**, s. Adama i Marii z Górskich, ur. 12 II 1877 r. w Zamościu. Absolwent konserwatorium w Warszawie (1905). Żołnierz 5 i 2 pp Leg. Kapelmistrz w 51, 2, 38 i 42 pp. Kpt. od 1 XII 1920. Od 1935 w st. sp. Odznaczony Krzyżem Niepodległości. Żonaty, miał córkę i trzech synów. Zamordowany w Katyniu.

ZAMORDOWANI W CHARKOWIE

Ppor. sł. zdr. rez. **ADLER Jakub Wit**, s. Adolfa, ur. 25 I 1903 r. w Morawskiej Ostrawie. Absolwent Gimnazjum im. K. Brodzińskiego w Tarnowie (1923), Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu w Pradze (1931) i SPRSan. w Warszawie (1932). Jako pchor. rez. przydzielony do 9 pp Leg. w Zamościu. Mianowany ppor. w 1933 r. Odbýwał ćwiczenia rezerwy w krakowskim 5. pac i 3 Szp. Okr. w Wilnie jako młodszy lekarz pułku. Dr medycyny, przydzielony do 5 Szp. Okr. w Krakowie (filia w Rajczy). Więzień Starobielska. Zamordowany w Charkowie.

Mjr kaw. **BERG Leopold**, s. Jana i Katarzyny z Endersów, ur. 23 VII 1894 w Falkenstein, pow. lwowski. W WP od 1918, przydzielony do 7 p. uł. Uczestnik wojny 1918–1921. Ukończył SPPIech. w Bydgoszczy. Od 1924 w KOP, od 1938 kierownik wyszkolenia bojowego i zca komendanta SPRKaw. w CWKaw. w Gru-

działdu. W 1939 kwatermistrz 27 p. uł. Odznaczony Orderem Virtuti Militari 5 kl., KW 4, Złotym Krzyżem Zasługi i SKZ, medalami 1918-1921 i 10- lecia. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. piech. rez. **BOGDANOWICZ Zygmunt**, s. Józefa i Marii z Rosiewiczów, ur. 5 X 1906 r. w Lublinie. Absolwent Prywatnego Gimnazjum Męskiego im. Stefana Batorego w Lublinie (1928) i BPRPiech. nr 9a (1929). Mianowany ppor. ze starsz. 1 I 1932. Przydzielony do 8 pp Leg., w którym odbywał ćwiczenia rezerwy. W 1937 ukończył kurs dla oficerów rez. przy Szt. Gł. WP. Studiował prawo na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, notariusz. Zamordowany w Charkowie.

Kpt. piech. **CIEŚLIŃSKI Zygmunt Jan Antoni**, s. Franciszka i Marii z Witwickich, ur. 15 IV 1894 r. w Głuchach Borowcu, pow. biłgorajski. W latach 1914-1917 służył w armii rosyjskiej. W WP od 1919. Uczestnik wojny 1919-1921 w baonie zapas. 45 pp. Następnie służył jako komendant Miasta i Placu we Włodzimierzu Woł., jako kierownik referatu PKU Kielce i PKU Brześć n. Bugiem. Odznaczony Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Charkowie.

Por. tab. rez. **DEMBIŃSKI Leon**, syn Władysława i Stefanii z Moksów, ur. 18 IX 1899 r. w Odessie. W WP od 1918, służył w 5 pap. Od 1920 do 1921 w niewoli bolszewickiej. Po powrocie z niewoli odbył ćwiczenia rezerwy w 8 pap, a po 1932 w 10 i 3 dyonach tab. Odznaczony Krzyżem Walecznych, Medalem Niepodległości i Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. piech. rez. **DZIERŻEK Mieczysław**, s. Jana i Marii z Sarnowskich, ur. 12 X 1914 w Milówce, pow. żywiecki. Absolwent seminarium nauczycielskiego (1933) i kursu pchor. rez. piech. przy 54 pp (1934). Przydzielony do

51 pp. Odbił ćwiczenia rezerwy w 39 pp (1936, 1937) i 9 pp Leg. oraz ukończył szkolenie adiutantów baonów (1939). Nauczyciel. Zamordowany w Charkowie.

Kpt. **EIFLER Bronisław**, s. Mikołaja i Marianny z Brzezowskich, ur. 31 VIII 1905 w Tomaszowie Lubelskim. Służył w Szk. Podof. dla Małoletnich. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. rez. **ERHARDT Mieczysław**, ur. 1 XII 1897 r., kadra 3 Dyonu Taborów DOG Białystok. Zamordowany w Charkowie.

Por. br. panc. **GODZISZEWSKI Piotr Wiktor**, s. Stanisława i Pauliny z Krzyżanowskich, ur. 21 II 1905 r. w Zamościu. Absolwent gimnazjum w Tomaszowie Lub. (1927), SPPiech. (1931) i CWBPanc. (1935). Przydzielony w 1932 do 65 pp. W latach 1936–1938 służył w 4 baonie panc. W 1939 dowódca plut. tech. 91 dyonu panc. Nowogródzkiej Bkaw. Odznaczony KZ. Zamordowany w Charkowie. Dąb Pamięci posadzony w Tolkmicku przez Folwark Hotel Kadyny.

Kpt. obs. **GOŁĘBIEWSKI Tomasz**, s. Henryka i Marii z Grymińskich, ur. 27 XII 1905 w maj. Płoskie k. Zamościa. Absolwent gimnazjum w Kraśniku i SPLot. Przydzielony do 4 p. lot. jako obserwator (1929), potem do CWLot. nr 1 (1934). Wykładowca w SPLot. od 1938, tegoż roku mianowany kpt. Zawodnik AZS Lublin i KS „Lublinianka”, piłkarz. Zamordowany w Charkowie. Dąb Pamięci posadzony w 26 kwietnia 2012 roku w Zamościu przy Bursie Międzyszkolnej Nr 2.

Ppor. piech. rez. **GROCHECKI Stanisław Marian**, s. Jana i Mariany z Rogalskich, ur. 2 IV 1909 r. w Lublinie. Absolwent gimnazjum w Tomaszowie Lub. (1930) i SPRPiech. przy 3 DP Leg. Od 1932 student Politechniki Warszawskiej, a od 1938 Wyższej Szkoły Mechaniczno-Technicznej im. Wawelberga i Rotwanda. Odbił ćwiczenia rezerwy w 9 pp Leg. (1934) i Szt. Gł. Szefostwa Komunikacji Wojsk. (1936, 1938). Przydzielony do 23 pp. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. piech. **HARTMAN Stanisław**, s. Waleriana i Julii z Tarnowskich, ur. 14 IX 1915 w Szlattyńcu, pow. tomaszowski. Absolwent gimnazjum w Sokalu, SPRoz. i OSPiech. Oficer 51 pp. W 1939 uczestnik obrony Lwowa. Zamordowany w Charkowie.

Por. sł. zdr. rez. **ILIŃSKI Aleksander**, s. Konstantego i Anny z Górków, ur. 26 II 1899 w Warszawie. Absolwent Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego (1925) i kursu chirurgii polowej w Instytucie Chirurgii Urazowej w Warszawie (1939); dr medycyny. W 1918 służył w 36 pp LA, do 1920 w Domu Oздrowieńców w Szczepieszynie, potem w komp. san. w Garbatce, 6 baonie san. (1925) i 31 pp (1931). Por. ze starsz. 2 I 1932. Przydzielony do kadry zapasowej 4 Szp. Okr. Odznaczony medalem 10-lecia. Lekarz ginekolog z Warszawy. Zamordowany w Charkowie.

Por. piech. rez. **KALICKI Kazimierz**, s. Kazimierza i Anieli z Kuśtów, ur. 7 I 1901 r. w Kazimierzowie, pow. święciański. Służył w I Korpusie Wschodnim. Członek POW w Wilnie. Od 1918 w WP, służył w 81 pp, uczestnik wojny polsko-bolszewickiej. W 1922 przeniesiony do rezerwy, w 1925 przydzielony do 5 pp Leg. Absolwent BPRPiech. nr 7 (1929). Odbił ćwiczenia w 5pp Leg., CSSi8pp Leg. Por. ze starsz. 1 I 1935. W 1939 zmobilizowany do 8 pp Leg. w Zamościu, ranny. Odznaczony Orderem Virtuti Militari 5 kl. i Krzyżem Walecznych. Pracował w nadleśnictwie Ordynacji Zamojskiej. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. piech. rez. **KALITKA Filip**, s. Teodora i Agnieszki z Tytusów, ur. 15 XI 1904 r. w Dobromierzycach, pow. hrubieszowski. Absolwent Seminarium Nauczycielskiego w Szczepieszynie i BPRPiech. nr 9. Odbił ćwiczenia rezerwy w 7 pp Leg. jako dowódca plut. (1931, 1933, 1935, 1937). W 1938 przeniesiony do 8 pp Leg. Nauczyciel. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. piech. rez. **KAMIŃSKI Walenty**, s. Stanisława i Agaty z Górków, ur. 10 II 1909 w Królowej Woli, gm. Inowódz, pow. rawski. Absolwent Seminarium Nauczycielskiego w Ostrogu (1929). Ukończył także Szkołę Podcho-

rażych Rezerwy w Tomaszowie Lubelskim. Mianowany ppor. ze starsz. 1 I 1933. Nauczyciel i kierownik szkoły powszechnej w miejscowości Kobylja gm. Korzec pow. Równe, woj. wołyńskie. W 1939 zmobilizowany do baonu KOP „Hoszcza”. Wzięty do niewoli pod Żółkwią. Więzień Starobielska. Żona Janina (też nauczycielka) i córka Krystyna zostały wywiezione do Kazachstanu, skąd powróciły w 1946 r. do Polski. Zamordowany w Charkowie

Por. piech. rez. **KOTONI Tadeusz**, s. Jana i Faustyny z Baranowskich, ur. 24 XII 1897 r. w Obodowce, pow. zbaraski. Podczas I wojny światowej w armii rosyjskiej, w której ukończył szkołę oficerską. W WP służył od 1920 w 23 pp, baonie wartowniczym, 8 pp Leg. i jako dowódca komp. w 3 baonie celnym (1921). Po zakończeniu działań wojennych oficer rezerwy 9 pp Leg. w Zamościu, następnie przynależny ewidencyjnie do PKU Grodzisk Maz. z przydziałem do 25 pp. Por. ze starsz. 1 VI 1919. Urzędnik. Zamordowany w Charkowie.

Gen. bryg. st. sp. **KOWALEWSKI Aleksander**, s. Wiktora i Zygmunty z Chylińskich, ur. 23 VIII 1897 r. w Krasnymstawie. Absolwent Korpusu Kadetów w Niżnym Nowogrodzie i Konstantynowskiej Szkoły Artyleryjskiej w Petersburgu. Żołnierz III Korpusu Wschodniego, w WP od 1918. Służył jako dowódca 6 i 7 pap, szef Biura Rady Wojskowej i Biura Komitetu Uzbrojenia, dowódca 2 pac, szef art. DOK IV i dowódca 11 DP. Od 1928 w stanie spoczynku. Odznaczony Orderem Virtuti Militari 5 kl., Orderem Odrodzenia Polski 1932 r, Krzyżem Walecznych, Medalem Niepodległości. Zamordowany w Charkowie.

Chor. piech. **KRYSTYNIAK Mieczysław**, s. Franciszka i Marii z Czekańskich, ur. 2 XI 1898 r. w Targowiskach, pow. kroszeński. Członek Związku Strzeleckiego. Żołnierz I Brygady Legionów Polskich, ranny pod Krzywopłotami. Służył w PKU Siedlce, w 9 pp Leg. w Zamościu, 33 pp, 18 DP, 71 pp. Ukończył Szk. Podof. Zaw. Piech. (1927). Odznaczony Krzyżem Niepodległości, Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. piech. rez. **LIPOWSKI Adam Franciszek**, s. Franciszka i Teresy z Cholewków, ur. 14 XII 1901 r. w Inwałdzie, pow. wadowicki. Absolwent Szkoły Handlowej w Bielsku i SPRPiech. (1923). Uczestnik wojny 1920 w szeregach 1 p. wojsk kolej. Od 1921 w rezerwie. Odbił ćwiczenia rezerwy w 6 pp Leg., 9 pp Leg w Zamościu. (1928, 1930, 1932, 1934) i Skł. Mat. Int. nr 2 (1937) jako referent pieniężno-rachunkowy. Urzędnik PKO w Warszawie. Zamordowany w Charkowie.

Por. piech. posp. rusz. **ŁANIEWSKI Józef**, s. Władysława i Pauliny z Braniewiczów, ur. 10 IX 1879 w Białoskórch, pow. hrubieszowski. Absolwent Uniwersytetu Moskiewskiego. Przydzielony do 30 pp, ostatnio w oficerskiej kadrze OK III. Nauczyciel gimnazjalny w Białymstoku. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. art. rez. **MAKOMASKI Antoni Józef Marian**, s. Adama i Marii, ur. 14 III 1904 r. Uczestnik wojny 1920. W 1932 przydzielony do 2 DAK, w 1934 do 10 DAK i od 1938 na powrót do 2 DAK; był w ewidencji PKU Hrubieszów. Ziemiańin, właściciel maj. Medwedowce. Zamordowany w Charkowie.

Mjr sł. zdr. rez. **MALEWICZ Stanisław August**, s. Wacława i Apolonii, ur. 23 VIII 1889 r. w Biłgoraju. Do 1917 w armii rosyjskiej. W WP od 1919 w 32 pp. Uczestnik wojny 1920 jako lekarz i dowódca czołówki san. nr 7 GO „Wschód”, ordynator szp. pol. nr 303, następnie lekarz obozu w Gdańsku i Grupie. Od 1922 w rezerwie. Przydzielony do kadry 1 Szp. Okr. W 1939 był komendantem szp. pol. w Równem. Dr wszech nauk lekarskich. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. sł. zdr. posp. rusz. **MALISZEWSKI Jan Bronisław**, s. Leonarda i Stefani z Szumiatów, ur. 17 VIII 1887 w Tyśzowcach, pow. tomaszowski. Absolwent Unjwersytetu w Moskwie (1909). W WP od 1920 – CSkł. Samoch. w Warszawie. Zdemobilizowany w 1921. 1 IV 1939 zameldował się do czynnej służby wojskowej w 9 Szp. Okr., gdzie służył do 9 VI 1939. Mgr farmacji, właściciel apteki w Siedlcach. Zamordowany w Charkowie.

Plk art. st. sp. **MALUSZYCKI Władysław**, s. Feliksa i Anastazji z Jacynów, ur. 6 VI 1873 r. w Mohylewie na Białorusi. Od 1918 w II Korpusie Wschodnim – dowódca 4 BArt. Uczestnik wojny 1920 w szeregach Grupy Art. Radzymin – obrona Warszawy, następnie dowódca 20 pap. Służył potem w 1 pap, PKU Zamość i Sochaczew, 27 pap, w 8 Okr. Skł. Art. Od 1927 w stanie spoczynku, przydzielony do OK I. Odznaczony Krzyżem Walecznych, Orderem Virtuti Militari. Zamordowany w Charkowie.

Kpt. br. panc. **MIAZGA Erazm**, s. Teofila i Katarzyny z Malców, ur. 7 I 1897 r. w Szczepieszynie, pow. zamojski. Absolwent II Gimnazjum Państwowego w Przemyśle, SPPiech. i Centralnej Szkoły Czołgów w Żurawicy (1922). Żołnierz Legionów Polskich. W WP od 1918 w 9 pp Leg., uczestnik wojny polsko-bolszewickiej. Od 1922 służył w 1 p. czołgów, 2 p. czołgów, następnie w 1p. panc. Ostatnio kierownik wojsk. nadzoru technicznego nad Fabryką Mechaniczną „Ursus” k. Warszawy. Odznaczony Krzyżem Niepodległości, Srebrnym Krzyżem Zasługi, OPWI, medalami pamiątkowymi. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. piech. rez. **NIEŚCIOR Stanisław**, s. Jana Leona i Joanny Magdaleny z Rycerzów, ur. 4 XI 1893 r. w Markowiczach, pow. biłgorajski. Absolwent seminarium nauczycielskiego (1912). Podczas I wojny światowej w armii rosyjskiej, potem w I Korpusie Wschodnim. W WP od 1918. Uczestnik wojny polsko-bolszewickiej. Przeniesiony do rezerwy w listopadzie 1920, przydzielony do OK II. Nauczyciel w Bielsku Podlaskim. Zamordowany w Charkowie. Dąb Pamięci posadzony 13 kwietnia 2022 roku przy Szkole Podstawowej im. Hetmana Jana Zamoyskiego w Bukowinie (gm. Biszczka).

Kpt. art. **NOWAKOWSKI Bronisław**, s. Kazimierza i Marii ze Zduników, ur. 12 XII 1898 r. w Warszawie. W WP od 1918, uczestnik wojny 1918–1921 w szeregach 1 p. uł. Ukończył Wielkopolską Szkołę Piech. (1921) i SPArt. w Toruniu (1925). Służył w 78 pp, 9 pp Leg. w Zamościu, 25 pal jako dowódca baterii i dowódca Szk. Podof. W 1939 w OZ Art. Lekkiej nr 7. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918–1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Charkowie.

Kpt. piech. **OSTROWSKI Marian, s. Piotra**, ur. 29 VIII 1902 r. w Kustrawie, pow. biłgorajski. Absolwent gimnazjum w Pułtusk (1920) i SPPiech. W WP od 1920. Uczestnik wojny polsko-bolszewickiej w szeregach 3 p. szwol. Później pełnił służbę w 32 pp. W 1939 w OZ 24 DP. Awansowany do stopnia kpt. ze starsz. 19 III 1936. Odznaczony Krzyżem Walecznych, Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. kaw. rez. **PISKORSKI Tomasz Henryk**, s. Wacława i Kaziemierzy z Maciejewskich, ur. 21 XII 1898 r. w Warszawie. Członek POW. W WP od 1919, przydzielony do 1 p. szwol. Uczestnik wojny 1919-1921 w oddziałach wywiadowczych. W lutym 1919 roku zaciągnął się do 1. Pułku Szwoleżerów Józefa Piłsudskiego w Hrubieszowie. W końcu lutego 1920 roku został przeniesiony do Grupy Operacyjnej gen. Lucjana Żeligowskiego, później do dowództwa 4. Armii. W połowie sierpnia tego roku działał w Związku Obrony Ojczyzny na Lubelszczyźnie, gdzie wkrótce został instruktorem wywiadowczym w pow. hrubieszowskim i włodzimierskim. Służył w wojsku aż do demobilizacji w listopadzie 1920 roku. Ukończył SPchor. W Warszawie i Wydział Nauk Politycznych i Społecznych Wolnej Wszechnicy Polskiej. Mianowany ppor. ze starsz. 1 VII 1925. Przydzielony do 21 p. uł. Prawnik, asystent prawa konstytucyjnego w Wolnej Wszechnicy Polskiej, harcmistrz, p.o. Naczelnika Harcerzy (1936/1937), przewodniczący „Zet”. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. piech. rez. **ROBAK-ROBACZYŃSKI Ryszard Tadeusz**, s. Romana i Anieli z Morawskich, ur. 21 I 1907 r. w Warszawie. Absolwent Szkoły Zgromadzenia Kupców w Warszawie (1922) i BPRPiech. nr 7a (1929). Mianowany ppor. ze starsz. 1 IX 1932. Przydzielony do 86 pp, w którym odbywał ćwiczenia rezerwy jako płatnik i ofic. gosp. baonu. W 1939 przeniesiony do 9 pp Leg w Zamościu. Urzędnik bankowy z Warszawy. Zamordowany w Charkowie.

Kpt. int. **ROGOZIŃSKI Tadeusz Stanisław**, s. Juliana i Stanisławy z Bukowskich, ur. 20 VII 1897 w Zwierzyńcu, pow. zamojski. Żołnierz 1 p. uł. Legionów Polskich, ranny podczas walk pod Pokrzywianką. Następnie internowany w Szczypiornie i Łomży. Członek POW. W WP od 1918. Awansowany do stopnia por. ze starsz. 1 VII 1919. Służył w Dowództwie KOP. Odznaczony Krzyżem Niepodległości. Zamordowany w Charkowie.

Por. kaw. **ROMANOWICZ Henryk**, s. Karola i Marii ze Służewskich, ur. 14 I 1907 r. w Zamościu. Ukończył Szkołę Rolniczą w Czernihowie i SPKaw. Mianowany ppor. ze starsz. 15 VIII 1931, por. ze starsz. 1 I 1934. Służył w 9 PSK jako dowódca plut. w szw. km oraz płatnik. Od 1937 w pułku KOP „Wilno” jako dowódca plut. w szw. „Nowe Święciany”. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. piech. rez. **ROZWADOWSKI Zygmunt**, s. Ignacego i Zofii z Toczyskich, ur. 5 VIII 1905 r. w Lublinie. Absolwent gimnazjum w Lublinie (1927), dywizyjnego kursu pchor. rez. piech. przy 9 pp Leg. w Zamościu (1931) i Wydziału Prawa Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Mianowany ppor. ze starsz. 1 I 1933. Przydzielony do 9 pp Leg., następnie do 7 pp Leg., w których odbywał ćwiczenia rezerwy. Ostatni znany przydział – Skł. Mat. Int. nr 2. Mgr prawa, aplikant Sądu Okręgowego w Lublinie. Zamordowany w Charkowie.

Rtm. kaw. **RUCIŃSKI Zdzisław Wincenty**, s. Władysława i Ziemisławy z Tokarzewskich, ur. 13 VII 1895 r. w Zwierzyńcu, pow. zamojski. Od 1915 w Legionach Polskich. W WP od 1918 jako ochotnik w 1 p. szwol. Uczestnik wojny 1918–1921. Po wojnie służył w 1 i 3 PSK oraz 23 p. uł. Odznaczony Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi. Nadkomisarz SG, kierownik komisariatu Straży Granicznej w Jaśle. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. wet. **SADLAK Paweł**, s. Franciszka i Marianny z Turowskich, ur. 21 IX 1909 r. w Krupem, pow. krasnostawski. Absolwent gimnazjum w Krasnymstawie (1930), SPRArt. we Włodzimierzu Woł. (1932) i Akademii Weterynaryjnej we Lwowie (1933). Mianowany ppor. ze starsz. 1 II 1937. Przydzielony do 3 pal Leg. W 1937 powołany do służby czynnej, przydzielony do 30 pal jako młodszy lekarz weterynarii. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. tab. rez. **SAWICKI Ludomir Ksawery Roman**, s. Teodozjusza i Marii z Bujalskich, ur. 11 VIII 1906 r. w Kamionce Rzeszowskiej, pow. biłgorajski. Absolwent Liceum Handlowego w Poznaniu (1927), BPRPiech. nr 7 (1929) i Wyższej Szkoły Handlowej w Poznaniu (1933). Mianowany ppor. ze starsz. 1 I 1932. Przydzielony do 24 pp, następnie do 68 pp i 7 dyonu

tab., w których odbywał ćwiczenia rezerwy jako dowódca plut. W 1939 przeniesiony do 1 dyonu tab. Urzędnik. Zamordowany w Charkowie.

Podch. **SUCHODOLSKI Tomasz**, ur. 5 V 1920 r, 2 Pułk Strzelców Konnych w Hrubieszowie. Zamordowany w Charkowie.

Płk piech. **SUDOŁ Franciszek Marian**, s. Sebastiana i Antoniny z Bieleniów, ur. 4 X 1892 r. w Cieplicach, pow. jarosławski. Od 1914 żołnierz Legionów Polskich. W WP od 1919 – pełnił służbę w 3 pp Leg. i 8 pp Leg., ranny, potem dowódca batonu w 9 pp Leg w Zamościu. Po wojnie nadal w 9 pp Leg., 1927–1928 kwatermistrz 3 pp Leg., następnie zastępca dowódcy 14 pp. W latach 1933–1939 dowódca 14 pp. W 1939 awansował do stopnia pułkownika. Podczas kampanii wrześniowej dowódca BON „Śieradz”. Odznaczony Orderem Virtuti Militari 5 kl., Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych 4, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918–1921 i Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. piech. rez. **SZANIAWSKI Julian**, s. Jana i Marianny z Siłuchów, ur. 16 II 1910 w Osowie na Pomorzu. Absolwent SPRPiech. (1932). Podczas ćwiczeń rezerwy dowódca plut. Przydział mob. 9 pp Leg. Zamordowany w Charkowie.

Ppłk piech. **ŚWIĄTECKI Jan Stanisław**, s. Stanisława i Marii z Piotrowskich, ur. 23 VI 1894 r. w Ujściu Jezuickim, pow. dąbrowski. Członek Drużyn Strzeleckich. Żołnierz Legionów Polskich. W WP od 1918. Uczestnik wojny 1918–1921 w szeregach 5 pp Leg i 6 pp Leg., 132 pp, 207 pp i 3 pp Leg. Po wojnie służył w 3 pp Leg., jako zastępca dowódcy 9 pp Leg., kierownik Okr. Urzędu WFiPW nr 6, zastępca dowódcy 12 pp, dowódca 34 pp. W 1939 przydzielony do DOK VI. Odznaczony Orderem Virtuti Militari 5 kl., Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych dwukrotnie, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918–1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Charkowie.

Por. rez. **TOKARZEWSKI Jerzy Piotr**, s. Józefa i Marii z Gizgielów, ur. 29 VII 1903 r. w Hucie Krzeszowskiej. Powiatowa Komenda Uzupełnień w Zamościu. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. art. rez. **VOGT Edward Władysław**, s. Ferdynanda i Apolonii z Sedlaczaków, ur. 31 III 1903 r. we Lwowie. Uczestnik wojny polsko-bolszewickiej jako ochotnik 205 pap. Mianowany ppor. rez. ze starsz. 1 VII 1925 z przydziałem do 3 pal Leg. w Zamościu. Mieszkał w Zakopanem. Zamordowany w Charkowie.

Ppor. piech. rez. **ŻAGIEL Józef**, s. Franciszka i Józefy z Budów, ur. 12 VII 1910 w Krzczonowie, pow. lubelski. Absolwent Państwowego Seminarium Nauczycielskiego w Szczepieszynie (1930) i BPRPiech. nr 7 (1932). Mianowany ppor. ze starsz. 1 I 1934. Przydzielony do 7 pp Leg., następnie do 34 pp, w których odbywał ćwiczenia rezerwy jako dowódca plut. Nauczyciel szkoły powszechnej. Zamordowany w Charkowie.

Kpt. piech. **ŻÓŁCIŃSKI Bronisław Tytus**, s. Tytusa i Bronisławy, ur. 13 I 1893 r. w Żabczach, pow. tomaszowski. W latach 1914–1915 służył w armii rosyjskiej, następnie w niewoli niemieckiej. W WP od 1919. Uczestnik wojny 1919–1921. Mianowany ppor. w 1919. Po wojnie służył w 50 pp, 18 baonie KOP, PKU Zamość oraz Krzemieniec, od 1930 w PKU Łomża jako kierownik referatu. Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918–1921 i Medalem Dzieściolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Charkowie.

ZAMORDOWANI W TWERZE

St. post. **PP BABECKI Jan**, s. Mariana i Anny z Przybyszewskich, ur. 26 XII 1902 r. w Hucie Krzeszowskiej. W policji od 1929 r. Służbę pełnił w Białej Podlaskiej, od 1932 w Żyrardowie pow. błoński, następnie w woj. lubelskim w 1933 w Biłgoraju, w 1936 na Post. w Bielanach pow. sokołowski. We wrześniu 1939 komendant Post. w Repkach pow. sokołowski. Zamordowany w Twierze. Dąb Pamięci posadzony przez Dom Brokerski Krzysztof Czarkowski w Sokołowie Podlaskim.

Podkomis. PP **BALA Kazimierz**, s. Stanisława i Anny z Kojmów, ur. 10 I 1896 r. we Włosienicy. Ukończył 3 lata studiów medycznych i 2 lata prawnych. W WP od 11 XI 1918 do 20 XII 1920, ppor. rez. W policji od 1 VI 1921. Służbę pełnił m.in. jako Z-ca Komendanta Pow. Lwów (1926), Komendant Pow.: Bóbrka (do 27 IV 1931), Hrubieszów (1933), Lublin (1934), kier. I Komis. m. Lublina (od 16 V 1934), Komendant Pow. Sokołów Podlaski (od 17 VII 1935 do

29 V 1937), następnie i nadal we wrześniu 1939 Z-ca Komendanta Pow. Kowel. Asp. mian. 1 X 1923, podkomis. 1 IV 1933. Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Twerze.

Post. PP **BEREZA Bronisław**, s. Damazego. ur. 3 VII 1895 r. w Tończy. W policji od 1924 r. Służbę pełnił w woj. lubelskim, m.in. w pow. tomaszowskim (1926) i węgrowskim (1928), we wrześniu 1939 w policji m. st. Warszawy. Zamordowany w Twerze.

Przd. PP **BERNAT Jan, s. Adama**, ur. w 1884 w Bobrownikach. W policji od 1919. Ukończył Szkołę Policijną w Lublinie. służbę pełnił na post. w: Bobrownikach pow. lipnowski, Irenie pow. puławski, Mirczu pow. hrubieszowski. We wrześniu 1939 na post. w Mołodiatyczach pow. hrubieszowski. Odznaczony Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Twerze.

Przd. PP **BIARDA Marian**, s. Rocha i Katarzyny z Górzyńskich, ur. 29 XI 1902 w Starej Wsi. W WP ochotniczo od 14 VII do 17 XI 1920, 22 pp. W policji od 15 VIII 1924. Służył na post. w Łaszczowie pow. tomaszowski (do 15 II 1925), na post. w Tomaszowie (do 5 V 1926), w II Komis. m. Lublina (do 25 I 1927), od 25 VII 1927 na post. w Garwolinie (od 15 VIII 1937 jako komendant), tam nadal we wrześniu 1939. St. post. mian. w 1926, przod. w 1939. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **BIELAK Edward**, s. Feliksa i Anny z Grzywnów, ur. 16 XI 1901 r. w Dorohusku. Ukończył Szkołę Rzemieśniczą im. S. Seroczyńskiego w Lublinie. W WP w l. 1920-1921 i 1922-1923, 20 pp. W policji od 15 V 1924. Służył w Komis. w Zamościu (1924-1925 i 1927- 1935), na post. Zwierzyniec pow. zamojski, w Komendzie Pow. w Lublinie, na post. Tarnawatka pow. tomaszowski, ostatnio w Lublinie na post. Kolejowym, Komendzie Miasta i I. Komis., od 1936 aż do września 1939 w Wydz. Śledcz. St. post. mian. 1930. Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **BOLESTA Stefan**, s. Stanisława i Karoliny z Bielińskich, ur. 17 VIII 1896 r. w Wólce. Uczestnik walk o niepodległość. W WP od 5 VII 1919 do

sierpnia 1923. W policji od 1 IX 1923. służbę pełnił w woj. lubelskim, m.in. w Biłgoraju (1924) i Krasnymstawie (od 1925). Od 1934 na post. w Żółkiewce pow. krasnostawski. Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **BORKOWSKI Wojciech**, s. Ignacego i Anny z Łabyckich, ur. w 1883 r. w Machcinie. W policji od 1919 r. Od 1936 służbę pełnił w woj. lwowskim, we wrześniu 1939 na post. w Tarnoszynie, pow. rawski. Zamordowany w Twerze.

Post. PP **BRYGIER Antoni**, s. Wawrzyńca i Magdaleny, ur. 3 I 1913 r. w Röllinghausen. Do policji przyjęty 12 V 1937 jako kand. kontr. na szer. z przydziałem do Grupy Rez. PP w Warszawie. Po ukończeniu 1 VI 1938 Normalnej Szkoły Fachowej dla Szeregowych PP w Mostach Wielkich pow. żółkiewski skierowany do woj. lubelskiego. Służbę pełnił na post. w Biłgoraju. Zamordowany w Twerze.

Przod. PP **CZARNAS Jan**, s. Bronisława, ur. 25 V 1894. W policji od 1919. Uczestnik wojny 1920. We wrześniu 1939 pełnił służbę na stanowisku komendanta post. Białopole pow. hrubieszowski. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **DEPKO Michał**, s. Marcina i Anny, ur. w 1893 r. w Nienadówce. W policji od 5 II 1921. W 1924 służbę pełnił w Hrubieszowie, w 1936 w woj. wołyńskim. We wrześniu 1939 w Wydz. Śledcz. w Kowlu. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. Zamordowany w Twerze.

Post. PP **DUDEK Jan**, s. Antoniego i Franciszki ze Zdziechowskich, ur. 20 X 1896 r. w Kłoczewie. Członek POW ps. „Osa”. W WP ochotniczo od listopada 1918. W policji od lipca 1922. W l. 1924-1926 służbę pełnił na post. w Zawadzie pow. zamojski. Od 1933 i nadal we wrześniu 1939 w Zamościu. Odznaczony Medalem Niepodległości, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918- 1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **DYMBAT Mieczysław Bogusław**, s. Adolfa i Zuzanny z Kozłowskich, ur. 25 XII 1897 w Zwierzyńcu. W policji od 1922. Ostatnio służbę pełnił w pow. kozienickim na post. w: Gniewoszowie (1930), Kozienicach (od 2

IV 1936), od 1 X 1936 i nadal we wrześniu 1939 w Grabowie jako jego komendant. Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **GABRYSZEWSKI Jan**, s. Franciszka, ur. w 1890 r. w Mgoszczy. W policji od 1920, w 1925 jako p.o. post. w pow. tomaszowskim. Ostatnio służbę pełnił w pow. świeckim, m.in. na Post. w Osiach, od 22 X 1938 i nadal we wrześniu 1939 komendant post. w Świekatowie. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi. Zamordowany w Twerze.

Strażn. SW **GAUDNIK Zbigniew Kazimierz**, s. Kazimierza i Alfredy, ur. 4 V 1909 we Lwowie. Od 1 V 1933 funkcjonariusz więzienia w Wieluniu. We wrześniu 1939 służbę pełnił w Warszawie w więzieniu przy ul. Daniłowiczowskiej. Zamordowany w Twerze.

Przod. PP **GIEROWSKI Józef**, s. Kajetana i Michaliny, ur. 22 VI 1899 r. w Hrubieszowie. Początkowo służbę pełnił w policji woj. lubelskiego w 1927 w pow. bialskim, ostatnio w woj. poznańskim. Do 15 III 1939 w IV Komis. m. Poznania, skąd przeniesiony na stanowisko komendanta post. w Kiszkanie pow. gnieźnieński i tam nadal we wrześniu 1939. St. post. mian. 1 II 1935, przod.-IV 1939. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. Zamordowany w Twerze.

Podkomis. PP **GŁOWACZ Aleksander Robert**, s. Franciszka i Stanisławy z Kaczyńskich, ur. 2 VI 1894 r. w Brodach. W WP od 1 VII do 29 XII 1920, plut. kaw. W policji od 10 III 1921. Ukończył Szkołę Oficerów PP w Warszawie. Ostatnio pełnił służbę w woj. lubelskim, m.in. jako kier. Komis. w Zamościu. Od 17 XI 1932 i nadal we wrześniu 1939 Komendant Pow. Krasnystaw. Asp. mian. 1 VII 1924, podkomis. 1 IV 1933. Zamordowany w Twerze.

Przod. PP. **GÓRA Szczepan**, s. Wawrzyńca i Rozalii z Bernatów, ur. 18 XII 1899 r. w Bałtowie. Ukończył 3 klasy Szkoły średniej w Puławach. W 1915 ochotniczo w Legionie Puławskim, dca plut., następnie w armii rosyjskiej, kancelista w Naczelnym Komitecie Wojsk Polskich i sztabie 27 Dywizji Strzelców. W WP ochotniczo od 11 XI 1918 do 15 V 1922, 34 pp, sierż. W policji od 1 IX 1924. Początkowo służył w pow. tomaszowskim, od 17 III 1930 na post. w Trzyczynie pow. janowski. Od 16 II 1939 w Lublinie, we wrześniu 1939 w IV Komis. Odznaczony Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **GUZOWSKI Leopold**, s. Jana, ur. w 1885 w Tomaszowie Lubelskim. W policji od 1920. We wrześniu 1939 służbę pełnił jako kancelista w PP w Wieliczce. Zamordowany w Twerze.

Ppor. piech. rez. **KALINOWSKI Józef Gabriel**, s. Antoniego i Władysławy z Kaliskich, ur. 18 III 1905 r. w Wawrze. Ppor. ze starszeństwem 15 VIII 1930 przydzielony do 9 pp Leg. w Zamościu, PKU Warszawa- Miasto III. Ukończył Wyższą Szkołę Handlową w Warszawie. Założyciel Związku Zawodowego Noblowców. W 1939 księgowy w Firmie „Nobel” w Warszawie. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **KOBUSZEWSKI Karol**, s. Józefa i Marianny z Zawadzkich, ur. 4 X 1882 r. w Golominku. W policji od 1919 z przydziałem na post. w Płońsku. Dalszą służbę pełnił w pow. warszawskim na post. w: Zamościu, Suchocinie i Gostyninie. Od 14 V 1933 na post. w Czernicach Borowych pow. przasnyski i tam nadal we wrześniu 1939. St. post. mian. 1 III 1936. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi. Zamordowany w Twerze.

KOSZAŁKA Mieczysław, s. Tomasza i Franciszki, ur. w maju 1912 r. w Hrubieszowie. We wrześniu 1939 pracował jako urzędnik skarbowy w Stolinie i tam zamieszkały. Zamordowany w Twerze.

Przod. PP **KOZIÓŁEK Józef**, s. Jana i Marianny z Adamków, ur. 27 VII 1898 r. w Pisarzowicach. Żołnierz Legionów Polskich. Członek POW. W policji od 1919. służbę pełnił w Zamościu i Lublinie – we wrześniu 1939 w I Komis. m. Lublina. Odznaczony Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Twerze.

Post. PWŚl. **KOZŁOWSKI Marceli**, s. Tomasza i Ludwika z Melińskich, ur. 18 XII 1895 r. w Zawadzie. W I wojnie w armii niemieckiej, od 21 V 1918 w Armii gen. Hallera, w WP do 14 I 1921. Od 15 VIII 1922 do 30 XI 1924 służył w Straży Celnej, następnie w policji woj. lwowskiego. W PWyl. od 16 IV 1925 w Komendzie Rez. w Katowicach. Od 25 VI 1925 do 4 II 1927 służbę pełnił w komis. w Hajdukach Wielkich pow. świętochłowski, skąd przeniesiony został do komis. w Świętochłowicach i tam też we wrześniu 1939. Zamordowany w Twerze.

Post. PP **ŁYSIKOWSKI Bolesław**, s. Ignacego, ur. w 1903 r. We wrześniu 1939 pełnił służbę na post. w Radecznicy pow. zamojski. Zamordowany w Twerze.

St. strażn. SW **MAJSTERKIEWICZ Mieczysław**, s. Jana i Stefanii z Pawłowskich, ur. 13 V 1900 r. w Tłuszczu. Uczestnik wojny 1920. Służbę pełnił m.in. w więzieniach w Łucku, Zamościu, Złoczowie i Wilnie. W 1929 ukończył XVI kurs Centr. Szk. Departamentu Karnego MS. We wrześniu 1939 funkcjonariusz więzienia w Przeworsku. Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Srebrnym Medalem za Długoletnią Służbę. Zamordowany w Twerze.

Post. PP **MARKOWICZ Zbigniew Władysław**, s. Jana, ur. w 1914 r. Do policji przyjęty w sierpniu 1937 w charakterze kand. kontr. na szer. z przydziałem do Grupy Rez. PP w Warszawie. Po ukończeniu 1 VII 1938 Normalnej Szkoły Fachowej dla Szeregowych PP w Mostach Wielkich pow. żółkiewski przydzielony do woj. lubelskiego. We wrześniu 1939 pełnił służbę na post. w Zwierzyńcu pow. zamojski. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **MAZUREK Józef**, s. Antoniego i Aleksandry z Lejsnerów, ur. w 1898 r. w Lublinie. We wrześniu 1939 pełnił służbę na post. w Tomaszowie Lubelskim. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **MODZELEWSKI Czesław**, s. Franciszka i Władysławy z Jastrzębskich, ur. 27 XII 1902 r. w Zamościu. W policji od 1 VIII 1927. Początkowo służył w Komendzie Pow. w Białymstoku, następnie w pow. bielskim na post. w Wyżkach (od 16 IX 1927) i Brańsku (od 1 XI 1929), z którego 30 VI 1931 przeniesio-

ny został do IV Komis. m. Poznania. Potem służbę pełnił na Kresach – w woj. poleskim na post. w Nowych Czerwiszczach pow. koszyrski (od 3 IX 1932), w woj. białostockim na post. w Tobolach pow. grodzieński (od 7 XII 1932), następnie w pow. brzeskim na post. w Kamieńcu Litewskim (od 10 II 1936) oraz Dmitrowiczach (od 12 I 1938) i tam nadal służył we wrześniu 1939. St. post. mian. 1 II 1937. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **PASTUSZAK Antoni**, s. Ignacego i Katarzyny, ur. 4 VIII 1889 r. w Zagrodziu. Od 1 III do 7 VII 1919 urzędnik w PKom. w Chełmie Lubelskim. W policji od 1 II 1925. Służbę pełnił w Komis. w Zamościu oraz na post. wiejskich pow. zamojskiego w Zawadzie i Skierbieszowie. Od 28 IX 1932 pracownik biurowy w komis. w Zamościu i tam nadal we wrześniu 1939. St. post. mian. 1 II 1937. Odznaczony Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **RADOMSKI Feliks**, s. Jana i Marii z Sadurskich, ur. 6 V 1899 r. w Końskowoli. W WP ochotniczo od 11 XII 1918 do 15 XI 1921, uczestnik walk z bolszewikami. W policji od 1 IV 1922. W 1937 w Zamościu. Od 16 VI 1937 z woj. lubelskiego przeniesiony do woj. kieleckiego. Od 24 I 1938 – i nadal we wrześniu 1939 – służył jako dzielnicowy w III Komis. w Częstochowie. St. post. mian. 1 I 1930. Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Brązowym i Srebrnym Medalem za Długoletnią Służbę. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **ROZKRES Wincenty**, syn Wincentego i Julianny z Walasów, ur. 18 lutego 1898 r. w Wólce Łabuńskiej. 3 V 1935 ukończył Normalną Szkołę Fachową w Sosnowcu. Co najmniej od 1936 służbę pełnił w policji woj. wołyńskiego, we wrześniu 1939 na Posterunku w Zabramiu powiat Dubieński. Jeniec Ostaszkowa. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **ROZWADOWSKI Roman**, s. Piotra i Agnieszki z Milczyńskich, ur. 6 VIII 1893 r. w Dołhobyczowie. W I wojnie w armii rosyjskiej, następnie w I Korpusie Polskim, 1 komp. 7 pułku II Dyw. Strz. Pol. Od 1 XI 1918 w PKom. w Tarnogrodzie pow. biłgorajski, z której automatycznie przeszedł do policji. Służbę pełnił w woj. lubelskim. We wrześniu 1939 na post.

Miejskim w Biłgoraju. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi. Zamordowany w Twerze.

Post. PP **RUTKOWSKI Stanisław**, s. Aleksego i Józefy, ur. 27 IV 1902 w Karłowce. W policji od 1 IX 1925. Początkowo pełnił służbę w woj. lubelskim, w 1931 na post. w Werbkowicach pow. hrubieszowski. Co najmniej od 1936 w woj. wołyńskim. We wrześniu 1939 na post. w Kaszówce pow. kowelski. Odznaczony Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. Zamordowany w Twerze.

Podkomis. PP **RYMBARCZYK Józef**, s. Ignacego, ur. 12 III 1883 r. w Warszawie. W policji od 1915. Od 11 XI 1918 do 31 VII 1919 w MMiejsk. i PKom., następnie w PP. Służbę pełnił w Warszawie, m.in. jako kier. III oraz w 1938 XXIII Komis. W 1939 przeniesiony do Komis. w Zamościu i tam nadal we wrześniu 1939. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **SKWAREK Jan**, s. Michała i Marianny z Ćwikłów, ur. 10 V 1897 roku w Starej Wsi, parafia Końskowola. Uczestnik wojny 1920 r. We wrześniu 1939 r. służył w komis. w Zamościu. Zamordowany w Twerze.

Post. PP **SZCZYPA Edward**, s. Jana i Marianny, ur. w 1901 r. w Milowicach. W WP od 4 II 1920 do 7 XI 1923. W policji od 1 III 1929. Co najmniej od 1933 służbę pełnił w woj. wołyńskim, w 1938 na post. w Rokitnie pow. sarneński. Odznaczony Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. Miał żonę Jadwigę (była pielęgniarką) i dwóch synów: Bogdana (był lekarzem-szpital Biłgoraj) ur. chyba w 1931 na Śląsku i Jerzego (był chemikiem-UMCS Lublin) ur. w 1933 roku w Dąbrowicy na Wołyniu. Zamordowany w Twerze.

Przod. PP **TOMASZEWSKI Kazimierz**, s. Szymona, ur. 14 I 1894 r. w Podhorcach. We wrześniu 1939 pełnił służbę w Komendzie Pow. w Tarnopolu. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **WASZCZUK Lucjan**, s. Jana, ur. w 1897 r. Przez wiele lat służbę pełnił w policji pow. zamojskiego – we wrześniu 1939 w Komis. w Zamościu. Zamordowany w Twerze.

Ppor. **WASZEWSKI Antoni**, ur. 12.V.1914, 2 PSK. Zamordowany w Twerze.

Przod. PP **WILCZYŃSKI Ludwik**, s. Eliasza i Michaliny, ur. 4 IV 1887 r. w Zamościu. W policji od 1919. Przez wiele lat służbę pełnił w woj. łódzkim, m.in. w Komendzie Miasta Łodzi i XI Komis. We wrześniu 1939 nadal służył w Łodzi. Przod. mian. w marcu 1932. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP. **WOLANIN Wacław**, s. Michała i Konstancji z Malawskich, ur. 26 IX 1891 r. w Biłgoraju. W I wojnie w armii rosyjskiej. W policji od 1 VIII 1919. Przez wiele lat służbę pełnił w Wydz. Śledcz. w Zamościu i tam nadal we wrześniu 1939. St. post. mian. 1 I 1928. Odznaczony Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. Zamordowany w Twerze.

Przod. PP. **WOLIŃSKI Józef**, s. Jana i Anny z Kozłowskich, ur. 18 II 1900 w Elizówce. W policji od 15 III 1922. Początkowo pełnił służbę w Komendzie Woj. w Lublinie. 30 XII 1927 skierowany na stanowisko komendanta post. w Krasnobrodzie pow. zamojski, od 1 VII 1934 komendant post. w Łochowie pow. węgrowski i tam nadal we wrześniu 1939. Przod. mian. 30 XII 1927. Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Zamordowany w Twerze.

St. post. PP **ZABARYŁO Jan**, s. Grzegorza i Wiktorii, ur. w 1892 r. w Kraśnem. W 1936 służbę pełnił w policji woj. tarnopolskiego. Zamordowany w Twerze.

Ppor. piech. rez. **ZDROJKOWSKI Eugeniusz**, s. Władysława, ur. 3 XII 1891 r. Ppor. ze starszeństwem 1 VI 1919. Ewidencyjnie przynależny do PKU Hrubieszów. Służba Pomocnicza w PP Tomaszów Lubelski. Zamordowany w Twerze.

ZAMORDOWANI W KIJOWIE-BYKOWNI

Por. st. spocz. **GODZISZEWSKI Stefan Antoni**, s. Onufrego i Kazimiery z Rucińskich, ur. 25 VI 1896 r. w Tomaszowie Lubelskim. Odz. Krzyżem Niepodległości 6 VI 1931. Ukraińska Lista Katyńska. Spocz. na cmentarzu w Bykowni.

Rot. kaw. **JAWORSKI Romuald herbu Sas**, s. Stanisława, ur. 25 I 1897 r. W latach 20. i 30. był oficerem 7 pułku ułanów (Mińsk Mazowiecki). Został awansowany do stopnia rotmistrza kawalerii ze starszeństwem z dniem 1 stycznia 1928. 5 października 1924 został przeniesiony z 7 pułku ułanów do Korpusu Ochrony Pogranicza, w strukturze którego od 1925 był dowódcą szwadronu kawalerii KOP „Mizocz”, a od 16 lipca 1929 do 31 marca 1930 był dowódcą szwadronu kawalerii KOP „Stołpce”, po czym został przeniesiony do 5 pułku ułanów. W 1932 był ponownie oficerem 7 pułku ułanów. Odznaczony Krzyżem Walecznych – trzykrotnie, Srebrnym Krzyżem Zasługi 17 września 1939 został aresztowany przez sowiećów. Zamordowany przez NKWD. Jego nazwisko znalazło się na tzw. Ukraińskiej Liście Katyńskiej opublikowanej w 1994 (został wymieniony na liście wywózkowej 56/3-93 oznaczony numerem 3397). Ofiary tej zbrodni zostały pochowane na otwartym w 2012 Polskim Cmentarzu Wojennym w Kijowie-Bykowni.

ZAMORDOWANI W INNYCH MIEJSCACH KAŻNI

Przod. St. Więz. **DUKARSKI Kazimierz**, s. Józefa i Konstancji, ur. 31 I 1890 r. w Kole. Aresztowany przez NKWD w czasie służby 17.09.1939 w Pińsku, województwo poleskie. Zamordowany na Białorusi. Rodzina deportowana do Kazachstanu. Dąb Pamięci posadzony w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym w Zamościu.

Funk. PP **ŁUŃ Włodzimierz**, s. Szymona i Marii, ur. 15 XII 1908 r. w Łabuniach k. Zamościa, zam. w Rakowie, pow. Mołodeczno, aresztowany w listopadzie 1939 r., więziony w Mołodecznie, Wilnie i Czerwieni, wywieziony z więzienia w Czerwieni 9 maja 1940 r. przez 226 Pułk 15 Brygady Wojsk Konwojowych NKWD ZSRS, do Mińska trafił 9 maja 1940 r., zaginiony. Prawdopodob-

ne miejsce stracenia Kuropaty. Rodzinę deportowano w kwietniu 1940 r. do Kazachstanu. Dąb Pamięci posadzony przy budynku wielofunkcyjnym w Łabuniach.

ROGULA Stanisław, s. Antoniego i Karoliny z Białeckich. oficer, kapelmistrz orkiestry 44 p w Równem.

SKULSKI Leopold (ur. 15 listopada 1877 w Zamościu, zm. prawdopodobnie w 1940 w Brześciu) – polski inżynier chemik, farmaceuta i polityk; prezes Rady Ministrów od 13 grudnia 1919 do 9 czerwca 1920. Edukację rozpoczął w gimnazjum w Zamościu w 1891. Następnie od 9 listopada 1899 do 12 lipca 1901 pracował w aptece braci Kłossowskich w Zamościu. Po niemieckim ataku na Polskę ewakuował się do Pińska, gdzie zastała go agresja ZSRR i okupacja sowiecka. Aresztowany przez NKWD, w październiku 1939 został przewieziony do aresztu w Brześciu nad Bugiem. Miejsce i dokładna data jego śmierci nie jest znana. Być może jeszcze przed atakiem niemieckim na ZSRR został osadzony w więzieniu w Mińsku. Według przypuszczeń części jego rodziny, został zamordowany przez NKWD w 1940 w Kuropatach. Inny krewny Skulskiego, Andrzej Cybulski, uważa, że z radzieckich dokumentów będących w jego posiadaniu można wysnuć wniosek, iż były premier żył jeszcze w 1947, a nawet w 1958. Według zeznań jednego z repatriantów, w 1948 Leopold Skulski miał pracować w jednym z laboratoriów chemicznych w Uchcie, w obwodzie archangielskim.

St. Przod. PP. **TOPOLSKI Jan**, s. Ignacego i Cecylii, ur. w 1889 r. w Warszawie. Brał czynny udział w obronie i zabezpieczeniu Chełma podczas ataków bolszewickich od dnia 13.VIII 1920 r. do 21.VIII 1920 r. Więziony w obozie Oama Syberja. Zamordowany w 27 XI 1944 r.

TURCZYN Antoni, s. Adama i Agaty z Bigosów, ur. 9 kwietnia 1899 r. w Wierzbii. Absolwent Seminarium Nauczycielskiego w Szczepieszynie. Obrońca Lwowa w 1918 r., uczestnik wojny z bolszewikami 1920. Związany z Biłgorajem, wydawca gazety „Ziemia Biłgorajska”, badacz folkloru (m.in. Wierzbia i Ruszowa) oraz Rostocza. Aresztowany przez NKWD, zamordowany 26 marca 1945 roku w Riazaniu.

Kilka razy w roku zaglądam do obejmującej dziś blisko 400 nazwisk „Zamojskiej Listy Katyńskiej”. Prawie za każdym razem udaje się odkryć coś nowego. 31 stycznia po konsultacjach z lubelskim oddziałem IPN uzupełniliśmy listę o 3 nowe nazwiska – są to żołnierze walczący na Zamojszczyźnie, a to oznacza, że Zamojska Lista Katyńska nie może być zamknięta ostatecznie. Szanse na otwarcie wschodnich archiwów zmalały praktycznie do zera.

Za każdym razem – przy każdym otwarciu listy – towarzyszą mi trudne do opisania emocje, czuję, że ofiary zbrodni pomagają mi w docieraniu do informacji nieznanych dotychczas szerszemu gronu odbiorców, przypominając w ten sposób o sobie. Nie ma bowiem tyle ziemi, by pogrzebać pamięć.

Istnieje bowiem poza udokumentowaną historią zamordowanych w Katyniu, Charkowie, Miednoje i Kijowie-Bykowni tzw. **„Białoruska Lista Katyńska”**. Według historyków jest prawdopodobne, że więźniowie figurujący na tej liście zostali zakopani w dołach śmierci w Kuropatach pod Mińskiem. Lista 3870 polskich obywateli została sporządzona na podstawie deklaracji członków Rodzin Katyńskich przekazanych Federacji Rodzin Katyńskich. Na dziś wiadomo, że w tej grupie mogą znajdować się Kazimierz Dukarski i Włodzimierz Łuń – brak jednak oficjalnego potwierdzenia.

cdn.

Piotr Pielą

Książnica Zamojska

22 KWIETNIA 1990 rok w 50. rocznicę Zbrodni Katyńskiej

Msza święta w Kościele św. Krzyża w Zamościu. Poświęcenie krzyża brzozonego jako pierwszego symbolu upamiętnienia Zbrodni Katyńskiej.

cdn.

12 października 2023 r.
zmarła członkini Stowarzyszenia ZRK

JANINA NAMROŻY

siostrzenica p. porucznika rezerwy,
lekarza medycyny Jana Antoniewicza
zamordowanego w Charkowie.

Uroczystość pogrzebowa odbyła się
na cmentarzu parafialnym w Zamościu.

19 lutego 2024 r.
zmarła członkini Stowarzyszenia ZRK

IRENA EMERYK

córka starszego posterunkowego
PP Romana Jakubowskiego
zamordowanego w Twerze.

Uroczystość pogrzebowa odbyła się
na cmentarzu parafialnym w Zamościu.

KALENDARIUM ZBRODNI KATYŃSKIEJ

23 sierpnia 1939 r. – podpisanie przez ministrów spraw zagranicznych ZSRR i Niemiec paktu o nieagresji oraz tajnego protokołu o rozbiórze Rzeczypospolitej, znanego jako pakt Ribbentrop-Mołotow,

1 września 1939 r. – agresja Niemiec hitlerowskich na Polskę,

17 września 1939 r. – zradziecka napaść ZSRR na Polskę,

listopad 1939 r. – Polscy więźniowie wojenni trzymani w obozach w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie,

luty 1940 r. – masowa deportacja około 350 tysięcy Polaków na Syberię,

5 marca 1940 r. – podpisanie przez Stalina i pięciu członków najwyższych władz ZSRR dekretu nakazującego skrytobójczo zabić polskich jeńców wojennych pochodzących z terenów wschodniej Polski zajętej przez Rosjan 17 września 1939 roku,

3 kwietnia – 19 maja 1940 r. – dotychczas ustalono zamordowanie ponad 25 700 jeńców przez NKWD strzałem w tył głowy jeńców obozów w Kozielsku, Starobielsku, Ostaszkowie i innych więzień oraz zakopanie zwłok w bezimiennych dołach śmierci Katynia, Charkowa, Miednoje, Bykowni, Kuropatach koło Mińska i innych nieznanach jeszcze miejscach,

22 czerwca 1941 r. – napaść Niemiec hitlerowskich na ZSRR,

13 kwietnia 1943 r. – Niemcy odkryli w Katyniu doły śmierci wypełnione zwłokami tysięcy polskich oficerów, co potwierdziła Międzynarodowa Komisja Czerwonego Krzyża – zbrodnia została ujawniona światu,

24 stycznia 1944 r. – publikacja raportu komisji Burdenki, powołanej przez władze ZSRR, która przypisała dokonanie mordu na polskich oficerach Niemcom,

13-14 lutego 1946 r. – proces zbrodniarzy hitlerowskich w Międzynarodowym Trybunale Wojskowym w Norymberdze, m.in. na wniosek ZSRR oskarżonych o mord w Katyniu. Trybunał nie uznał winy Niemców,

1951 r. – 1952 r. – komisja Kongresu USA ustala winę Związku Radzieckiego i NKWD,

13 kwietnia 1990 r. – oficjalny komunikat prezydenta ZSRR Michaiła Gorbaczowa o odpowiedzialności NKWD za mord polskich oficerów dokonany wiosną 1940 r. Przekazywanie Polsce części materiałów dotyczących zbrodni,

5 października 1992 r. – przekazanie Polsce niektórych tajnych sowieckich dokumentów,

Rok 2000 – zakończenie prac ekshumacyjnych i utworzenie cmentarzy w Katyniu, Charkowie, Miednoje i w 2012 r. w Bykowni,

30 listopada 2004 r. – otwarcie śledztwa IPN w sprawie zbrodni katyńskiej,

4 listopada 2007 r. – Sejm RP ustanawia dzień 13-go kwietnia Dniem Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej,

17 września 2012 r. – zakończenie prac archeologiczno-ekshumacyjnych, otwarto i poświęcono czwarty Polski Cmentarz Wojenny w Kijowie-Bykowni jako Nekropolię Narodową,

17 września 2015 r. – otwarcie nowej siedziby Muzeum Katyńskiego w Warszawie.

Z powodu braku około 5-7 tys. jeńców zaginionych po 1939 roku podjęto decyzję o odtworzeniu tzw. listy białoruskiej osób zamordowanych w Kuropatach oraz poszukiwaniu pozostałych ofiar rosyjskich zbrodni takich jak we Włodzimierzu Wołyńskim itp.

ZBRODZIA KATYŃSKA

kwiecień – maj 1940 r.

granice Polski przed 1 IX 1939 r.

4421 udokumentowane liczby rozstrzelanych żołnierzy bądź cywilów

obozы specjalne NKWD dla jeńców wojennych

transporty jeńców

transporty polskich więźniów NKWD

miejsca egzekucji

miejsca ukrycia zwłok

MORD

W lesie
świadkami były drzewa
okaleczone
innych świadków ścięto
katem był człowiek
zatruty przez czas
który w kwietniowy dzień
o piątej nad ranem
zrodził potwory
i bestie
ptaki śpiewały requiem
a ziemia drżała
na zbiorowych mogiłach
dziś drzewa milczą
a ludzie krzyczą
przebici gwoździami pamięci

Autor: Waldemar Kania

Opracowanie biuletynu – Marek Splewiński

Zdjęcia:

Jerzy Cabaj, Marek Jawor, Jerzy Słupecki, Marek Splewiński,
SZŻAK O/Zamość

Przygotowanie strony internetowej:

Piotr Pielą

Skład, druk, oprawa:

Drukarnia ATTYLA, 22-400 Zamość
ul. Partyzantów 61, tel. 84 639 12 13

Wydano na zlecenie

Stowarzyszenia Zamojska Rodzina Katyńska

ISBN: 978-83-68168-01-3

ZAMOŚĆ 2025

Stowarzyszenie Zamojska Rodzina Katyńska w internecie: www.zamosc.rodzinakatyńska.pl

Organizację 85. rocznicy Zbrodni Katyńskiej wsparli:

Prezydent
Miasta Zamość
Rafał Zwołak

Wójt Gminy
Zamość
Ryszard Gliwiński

Starosta
Powiatu Zamojskiego
Stanisław Grzesko

Prezes
P. W. Budmat
Tadeusz Rozmus

Prezes Zarządu LHS
w Zamościu
Łukasz Górecki

Dyrektor Generalny
PGE Dystrybucja S.A.
Oddział Zamość
Tomasz Flis

Hurtownia Kwiatów
Sztucznych i Zniczy
Dariusz Korabowski

INSTYTUT PAMIĘCI
NARODOWEJ
Oddział w Lublinie